

UFO RAPPORT – EN DEL AV UNIVERSUM

UFO

R
A
P
P
O
R
T

Nummer 3 september 1995 Pris 40 kr

Daniel Glantz talar ut:

ET:s ocensurerade budskap

Roswellkraschen:

Nya FAKTA om obduktionsfilmen

Jämtland:

Triangel-UFO över bil

Betalande prenumerant på UFO-Rapport är automatiskt medlem i UFO Östergötland, vars stadgar kan fås på begäran, mot bifogande av dubbel porto, tack !

Tidskrift för presentation spekulatation och debatt kring UFO och oförklarade fenomen i Sverige och internationellt.

PRENUMERATION:

Postgiro 451 24 41-9 UFO-Östergötland
Prenumerationsavgiften är 200 kr för 4 nummer per år.

POSTADRESS:

UFO-Rapport, Box 6031, 580 06 Linköping.

TELEFON:

0141.524 60.

FAX:

0141.525 50.

CHEFREDAKTÖR & ANSVARIG UTGIVARE:

Jan-Ove Sundberg.

STYRELSEORDFÖRANDE:

Peter Caspersson.

ILLUSTRATÖRER:

Pia Malmström, Lennart Moberg, Anders Qvicker & Deszö Sternoczky.

GRAFISK FORMGIVNING:

Kjell Törnlund & Jan-Ove Sundberg.

MASKOT:

Katten Joker, 3 år.

RAPPORTCENTRALER:

Thomas Forsberg i Siljansnäs, Dalarna
telefon: 0247.230 19.

Gary Molander i Stockholm/Södermanland
telefon: 08.739 25 25 (före 21.00).

COPYRIGHT 1995:

UFO-Rapport och respektive artikel-författare.

INNEHÅLL I UFO-RAPPORT NR 3, SEP. 1995

Sidan 3.

LEDARE: Vem är trovärdig?

Sidan 4-5-6-7-8-9.

DANIEL GLANTZ TALAR UT: ET:s ocensurerade budskap

Sidan 10-11-12.

JÄMTLAND: Triangel-UFO över bil

Sidan 13-14-15.

CEVED PERSSON: "Jag fick TV-kontakt med ET!"

Sidan 16-17-18-19-20-21-22-23-24.

ROSWELLKRASCHEN: USA omhändertog UFO och humanoider?

Sidan 25-26-27.

DE MYSTISKA STYMPARNA, Del 3

Sidan 28.

VI 4: Skulle du kunna bo granne med en utomjording?

UFO-Rapport ansvarar inte för insänt, ej beställt material. UFO-Rapport får INTE citeras utan skriftligt tillstånd från ansvarig utgivare.

Den som lämnar tips till UFO-Rapport har grundlagsskyddad anonymitet. Insändare måste åtföljas av namn och adress men publiceras givetvis under signatur om så önskas.

Vid eventuella tävlingar i UFO-Rapport får vinnaren själv svara för beskattning. UFO-Rapport är en ideell publikation, och ett organ för UFO-Östergötland, en förening som bildades i Linköping den 11 april 1995.

Mycket nöje med tidskriften!

VEM ÄR TROVÄRDIG?

DET ÄR varje människas privilegium att bli trodd på sitt ord!

Samtidigt är det förstas inte lätt att tro på vad som helst och dessutom kan det vara nyttigt att ifrågasätta saker och ting.

Men det är stor skillnad på att vara skeptisk-kritisk och att vara skeptisk men öppen.

Den skeptisk-kritiske tror inte på det han eller hon får höra, och oavsett vilka bevis som presenteras kvarstår tvivlet. Kontentan blir att den skeptisk-kritiske inte kan acceptera det som har skett.

DEN SOM ÄR SKEPTISK men öppen däremot, kan övertygas just på grund av sin öppenhet, sin förmåga att tänka sig att det kan finnas saker och ting som kan vara sanning trots att de inte är vetenskapligt bevisade.

I UFO-sammanhang finns det sällan eller aldrig några bevis. Man får antingen tro på ett vittne, eller förkasta det han eller hon sett, eller säger sig ha upplevt.

SAMTIDIGT måste man fråga sig själv vad som är mer eller mindre troligt, försöka vara rationell och använda sunt förnuft.

Är det verkligen troligt att "bonden Olsson" varit på Mars, Venus, Jupiter och Saturnus? Nej, inte mot bakgrund av det vi vet om dessa planeter. Men kan han inte ha varit där i alla fall, för vad är det som säger att NASA talar sanning om förhållandena på dessa planeter? Sunda förnuftet! Sunda förnuftet talar emot att NASA ljuger om en sådan sak - och det är samtidigt den insikten som kallas rationellt tänkande.

"THERE'S A SUCKER BORN every minute" säger ett amerikanskt talesätt, alltså: Det föds en idiot i minuten! Är de okritiska fantasterna då idioter? Nej, det har jag inte sagt, men de ses så av rationellt tänkande, "snusförnuftiga" människor, som konstaterat vad som är troligt, mindre troligt, och inte alls troligt, eller rent av fullständigt otroligt!

UNDER ETT BESÖK hos min gode vän Daniel Glantz i maj, berättade jag om en personlig upplevelse från sommaren 1982:

Jag var i norska Bergen för en tidningsräkning och skulle göra reportage om "Hjemkomst", ett amerikanskt-norskt projekt som gick ut på att segla ett hemsnickrat vikingaskepp från Duluth i Minnesota till Norge.

TILLSAMMANS MED en fotograf jag inte vill namnge bodde jag på privatrum i Bergen. Fotografen var en fanatisk judehatare och en dag spydde han extra mycket galla över Israels folk. Jag blev väldigt illa berörd.

Strax innan vi var "hemma" gick fotografen för att handla. Jag steg ensam in i huset, där ägarinnan hyrde ut till flera än oss, på hela första våningen, som också hade ett gemensamt kök.

NÄR JAG STEG IN satt en judisk familj vid bordet. Parets son mötte mig i dörren med orden: "We have been waiting for you" (Vi har väntat på dig). Jag satte mig vid bordet. Ingen annan sa något. Jag bjöds på en god middag, men fick ingen förklaring.

Efter middagen försvann familjen upp på första våningen, där det fanns ett familjerum. Hyresvärdinnan visste ingenting om dem och nästa dag var de borta.

"Begär du att jag ska tro på vad du har berättat?", var Daniel Glantz spontanta kommentar när han lyssnat färdigt.

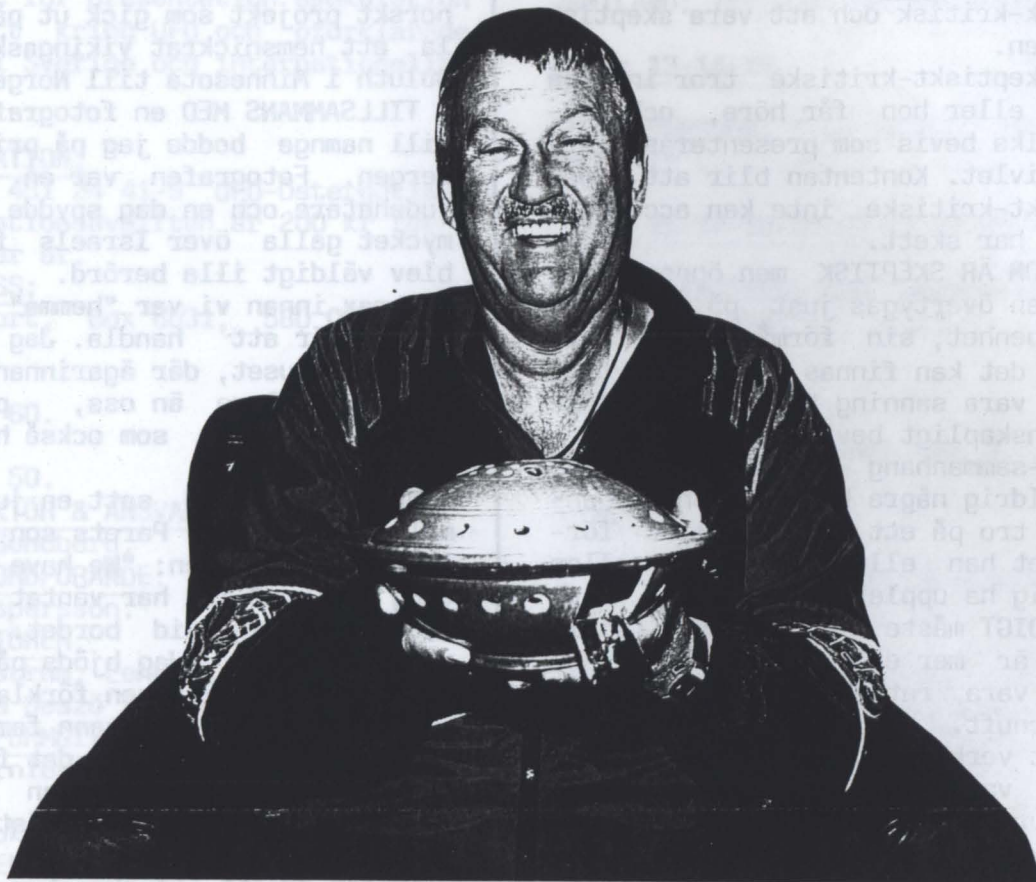
FÖRST DÅ SLOG DET MIG hur otrolig historien egentligen är, och även om jag vet att den är sann, är det inte lätt att övertyga andra om att det jag berättade verkligen har hänt.

Hyresvärdinnan kan naturligtvis bekräfta att det verkligen bodde en judisk familj där vid den tiden, men upplevelsen i sig är jag ensam om.

Ensam är även Daniel Glantz, när han har sina kontakter med vad han hävdar är utomjordingar, något ni får läsa och begrunda på sidorna 4-9.

Tro det, eller förkasta det!

DANIEL GLANTZ TALAR UT: ET:s OCENSURE RADE BUDSKAP

REPORTAGE & FOTO: J.O. Sundberg. ILL: Giovanni Lantza/COLOPIX.

"Förneka inte det här om du vill ha evigt liv!".

Orden uttalades av en stor, silverklädd gestalt med ett kors i händerna som stod på toppen av en kulle utanför Holmsveden, ett litet samhälle ca två söder om Bergvik i Hälsingland, våren 1994. De riktade sig till Daniel Glantz, ett av Sveriges mest kända kontaktfall, som säger sig ha pågående möten med utomjordiska varelser.

Vad ska man egentligen tro om Daniel Glantz?

Hans historia är en av de märkligaste man hört och han är definitivt inget vanligt kontaktfall. Han är inte direkt villig att berätta vad han varit med om, men beslutar sig ändå för

att ge UFO-Rapport hela sin exklusiva historia.

EN UTÅTRIKTAD FAMILJ

Familjen Glantz är en utåtriktad familj, med stor tolerans gentemot andra människor och en gästfrihet som får de flesta att tappa hakan.

Daniel är svår att komma in på livet men när han väl öppnar sig, avslöjar sig en varm, generös natur som man inte hittar mycket av idag. Hustrun Gun är en liten pärla. Öppen, frispråkig och förstående. Paret har sonen Gabriel, 8 år, en gosse med glimten i ögat.

Jag har besökt familjen Glantz tre gånger. Två gånger har jag bott över

en helg i deras nuvarande villa i Bergvik, som ligger drygt en mil nordväst om Söderhamn.

BESÖKARNA FRAMTONAR SOM "ÄNGLAR"

Daniel framstår å ena sidan som en normal, ansvarskännande familjefar och å andra sidan hävdar han alltså kontakt med "dom". Störvuxna, respektgivande utomjordingar som i Daniels beskrivning mera framtonar som änglar, än som de humanoider vi vant oss att förknippa besökarna med.

För första gången någonsin kommer Daniel Glantz att avslöja ET:s "ocensurerade" budskap. Det är ingen upplyftande läsning precis, men bortom mörkret skymtar ändå en strimma hopp.

Innan vi går in på det, ska ni få läsa och begrunda kontaktfallet Daniel Glantz historia, som börjar redan för 32 år sedan i Bältinge norr om Uppsala.

Daniel arbetade som journalist på Uppsala Nya Tidning och såg fram emot en karriär inom massmedia och ett spännande men tryggt liv.

Det var hösten 1963 och en fin dag när han var ledig åkte Daniel ut till Bältinge för att plocka svamp. Med korgen på armen gick han omkring i en liten dalsänka som verkade lovande.

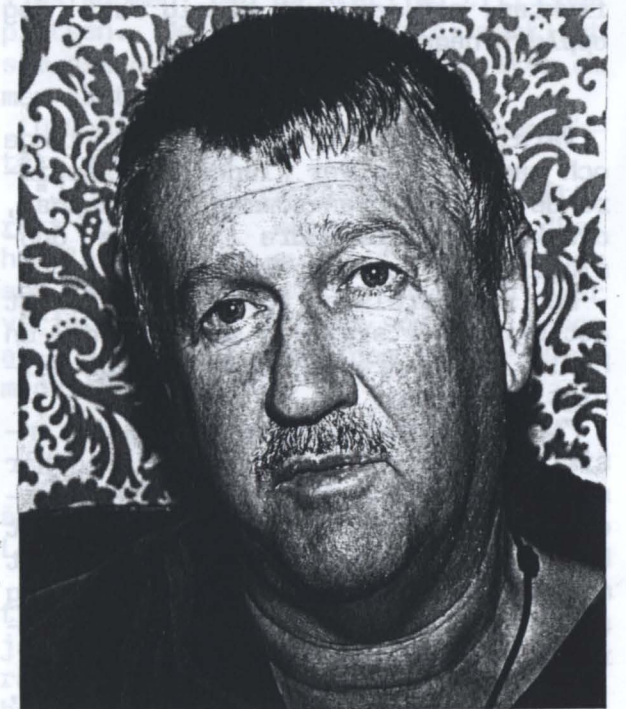
Men efter en timme utan en enda liten svamp, satte han sig ner på en stubbe, trött och en aning modfälld.

ETT BLÅAKTIGT FLYGANDE FÖREMÅL

"Det var disigt ute den här dagen och jag tittade mig omkring, som man brukar göra", berättar han. "Plötsligt kom ett blåaktigt flygande föremål rakt emot mig. Jag lade märke till tre ljus på det. Ett grönt, ett blått och ett rosa ljus. Mitt över mig slocknade de".

Daniel trodde först att han sett en militär experimentfarkost. Föremålet saknade vingar och var påfallande runt till formen.

"Det passerade mig, men kom sedan

tillbaka igen, två gånger och jag blev så rädd att jag sprang till bilen och satte mig i den för att köra därifrån", fortsätter han.

Men svampkorgen låg kvar där han tappat den och den ville Daniel helst ha med sig hem igen. Han gick tveksamt tillbaka, men ingenting hände honom.

Efter att ha frilansat en tid hamnade familjen Glantz i Nyköping, där Daniel fick börja på Södermanlands Nyheter och fick ta hand om fritidsreportagen.

PLATSEN FÖR MYSTISKA OBSERVATIONER

Så småningom fick han upp ögonen för Nävevarn, ett idylliskt litet samhälle vid Bråvikens utlopp och av en märklig tillfällighet, platsen för många mystiska observationer, både i luften och i vattnet, där de skaffade en gammal skogshuggarbostad, som de delade med två andra familjer.

"När jag en lördag vandrade runt den närliggande Näsvisjön fick jag den första riktiga närkontakten", säg-

er Daniel.

Det var två år senare och vid Enarna en plats som utgjordes av ett stort kalhygge och där det idag växer inplanterad granskog, fick Daniel syn på två märkliga figurer.

"Vi möttes på bara fyra-fem meters håll och jag blev oförklarligt rädd när jag såg dem", berättar Daniel. "Jag vet inte varför de fyllde mig med fruktan, men jag vet aldrig att jag upplevt något så otäckt".

GRÅSKIMRANDE DRÄKTER

Varelserna var minst 220 cm långa och manliga. De var klädda i gråskimrande dräkter utan sömmar, knappar, dragkedjor eller andra synliga öppningar, som verkade elastiska.

Den ena varelsen började plötsligt att skruva av sig vad som liknade en hjälm. Den andra varelsen blev då väldigt irriterad.

"När hjälmen kom av såg jag ett ansikte så vackert, att jag aldrig har sett något liknande", fortsätter Daniel. "Det inramades av ett blont, långt hår. Perfekta, vita tänder log emot mig och mannen såg så bra ut, att jag aldrig kunnat tro att en man kunde vara så snygg!".

Varelsen satte åter på sig hjälmen, som var heltäckande och gick så tätt ihop med kroppen att Daniel inte hade sett att det var en hjälm, om besökaren inte skruvat den av sig.

"Duon vände och gick tillbaka in i skogen. Ja, att dom gick som vi är fel att säga, för dom snarare flöt över marken och stubbarna, och liksom svävade bort på något sätt", fortsätter han.

MÅNGA NYA NÄRKONTAKTER

Sedan den dagen har det blivit många nya närkontakter och paradnumret är ett sällsamt möte i mitten av 1965, då Daniel hade sällskap med fyra andra vittnen.

"Jag vill redan nu påpeka, att dom har uppfattat det som hände på ett annat sätt än mig och det får stå för dom helt och hållet", säger Daniel Glantz.

Närkontakten utspelade sig åter vid Nävsjön och förutom Daniel var också följande personer närvarande:

Sten Lindgren, hans bekant Kristian, Daniels förra hustru Karin, samt Bert-

il, en bekant till henne.

Det var sen lördagskväll och när gruppen kom fram till Nävsjön stod en "klockformad" farkost på marken i en glänta. Två farkoster av samma typ svävade över dem. Gruppen steg ur bilen, gick fram och stannade upp ca 60 meter från det landade UFO:t, som omgavs av ett grön-gult sken.

SIGNALERADE MED EN FICKLAMPA

Ur farkosten steg en overallklädd man. Daniel signalerade tre gånger med en ficklampa och mannen besvarade signalen med ett slags laserljus, och närmade sig sedan gruppen.

Daniel, Karin och Bertil gick fram och mötte varelsen på halva vägen, medan Sten och Kristian stod kvar på en sten. De hörde trion samtala med varelsen i drygt fem minuter. Sedan sammanstrålade de igen, gick till bilen och åkte därifrån.

"Jag har haft 13 möten sedan dess", säger Daniel Glantz. "Dom har inte varit regelbundna och jag kan inte styra dom på något sätt, för när jag önskar att det ska ske någonting, ja, då sker det ingenting".

Daniel Glantz poängterar att han aldrig har sett dom små grå, vita humanoider eller varelser i andra färger, bara de storväxta, imponerande besökarna med ett mycket vackert utseende.

DE TALAR I GÅTOR

Man får lätt intrycket att Daniels besökare talar i gåtor.

"När jag vid ett tillfälle frågade varifrån dom kommer, svarade dom: Above universe (ovanför universum) och det är något jag inte kan förstå", fortsätter han. "Vid ett annat tillfälle frågade jag vad en av dom hette? Svaret både sårade mig och gjorde mig förbannad, för mannen svarade: Mitt namn är alltför underbart för dig i den här stunden!".

Det handlar inte om någon telepatisk kontakt, som det annars ofta gör i kontaktsammanhang, utan vanliga, verbala samtal. De förs på både engelska och svenska.

"Nio gånger utomlands har dom talat långsam engelska, fyra gånger i Sverige har dom talat långsam svenska, en nästan övertydlig gammelsvenska som har en väldigt rolig satsbyggnad",

fortsätter Daniel. "Det handlar om ett långsamt staccato, nästan lite irriterande, som om jag inte skulle fatta vad dom säger".

EN GNISTRANDE RING

Vid ett tillfälle höll en av besökarna upp en hand med en ring, som det gnistrade om "på samma sätt som när Samarin sprudlar i ett glas".

"Vad önskar du dig, frågade dom mig", berättar Daniel. "Fred på jorden och inga sjukdomar", svarade jag. Try again (försök igen), svarade den som frågat. En packe pengar, sa jag då det ger mig oberoende".

Besökaren svarade först inte, sedan slog han till Daniel Glantz i pannbenet! Ett slag så hårt att Daniel kände hur det krasade till.

"Vad gör du, tänkte jag upprörd. Det här är ett rent övergrepp och inte direkt vad man väntar sig av så högtstående varelser", säger Daniel.

Någon förklaring till slaget fick han aldrig. En mänsklig värdering blir förstås, att Daniels andra fråga var för materialistisk, men det är förstås en ren spekulation.

Han tycker dock inte att det är speciellt roligt att möta besökarna.

"Dom är alldeles för stränga och allvarliga", fortsätter han. "Jag har en bävan inför dem. Vid ett tillfälle sa dom på gammelsvenska: "Du är inte ödmjuk nog, rikta ig!". Sådant är

jobbigt att höra".

BRÄNNANDE SMÄRTA

UFO-Rapport: Hur går dom då till, dina kontakter med besökarna?

"Det börjar med en brännande smärta i solar plexus och då vet jag att dom finns i närheten", förklarar Daniel. "Sedan går det bara någon dag så står det i tidningen att någon sett ljusfenomen och då åker jag till den platsen. Det här låter lika märkligt som osannolikt, det är jag medveten om men så tar dom kontakt med mig".

UFO-Rapport: Varför har dom kontaktat just dig?

"Jag har dom rätta färgerna: blått, rött och vitt", säger Daniel. "Det handlar inte om auran utan om färger som likt osynliga fyrar pulserar över varje människa. Färger som dom läser av och sedan bedömer dom vilken slags människa man är".

MÖTET PÅ MARINELAND, USA

Ett märkligt möte med besökarna ägde rum på "Marineland" utanför Los Angeles i Kalifornien.

"Först ville dom att vi skulle träffas på Disneyland, men det klarade jag inte så det blev Marineland", berättar Daniel. "Jag passade på att besöka min kusin Ylva i Costa Mesa och av henne fick jag låna en Saab. Inne på Marineland och borta vid späckhuggarna började det bränna i magen, och då visste jag att jag hade hittat rätt".

Efter en stund fick Daniel Glantz se en bjässe till man som red på en av späckhuggarna.

"Efter ett tag kommer den här bjässen fram till mig och ger mig ett brev, adresserat till Mr. Daniel Glantz", fortsätter Daniel. "När jag frågade hur han kunde veta mitt namn, log han bara. Read it (läs det), sa han".

Tillbaka i Costa Mesa sprättade Daniel upp brevet. På första raden stod: "Änglar finns". Brevet berättade också att det, förutom kontaktmannen Daniel Glantz, fanns ytterligare 15 personer som besökarna hade kontinuerlig kontakt med.

Fyra (inklusive Daniel) var européer fyra var afrikaner, fyra var asiater och fyra stycken representerade indiofolken.

"I brevet stod också att jag borde lämna mitt dåvarande arbete och istället vandra med döden", fortsätter Daniel. "Det stod att jag skulle gå till ett sjukhus och till ett fängelse. Allt var väldigt kryptiskt, men efter ytterligare möten stod det klart för mig vad dom avsåg".

PÅ BOTTEN AV SAMHÄLLET

Det är inte svårt att se det som att besökarna testade Daniel Glantz, för under åren som följde arbetade han enbart med människor på botten av samhället.

"Jag arbetade som vårdare på ett av våra större fängelser i fem år", fortsätter han. "Jag torkade urin och spyor och tvingades lyssna till en mycket rå och människofientlig jargong. Jag var till och med på besök på San Quentin-fängelset i USA vid ett tillfälle. Jag besökte också avdelning G-4 i Sverige, där dom sinnessjukt kriminella sitter, och det är ingenting man gör om man får välja. I Indien har jag sett både barn och gamla dö och i Sverige har jag suttit vid dödsbäddar och sett livet rinna bort. Av allt jag har sett har jag lärt mig att inte frukta döden och det har dom mer eller mindre krävt av mig".

Man får som sagt tro vad man vill om allt det här och Daniel har tidvis inte bara bespottats och betvivlats, utan till och med utsatts för rena förtalskampanjerna.

Ingen torde sväva i ovisshet om vilken UFO-organisation som ifrågasatt och plågat honom mest (den som till äventyrs ändå gör det, kan ringa UFO-Rapport!), men även andra har avfärdat Daniel Glantz och kollegor, vänner, bekanta och till och med hans förre hustru har kallat honom allt från Baron von Münchausen till charlatan och sagoberättare, drogmissbrukare, mytoman och värre.

VÄLDIGT LEDSEN

"Man blir väldigt ledsen av att ständigt få höra sådant", säger Daniel och ser begrundande på mig. "Jag är mycket måttlig med alkohol och använder inga droger. Jag har ansvaret för min lille son och ansvarsfulla förtroendeuppdrag som gör att jag måste uppträda väldigt seriöst".

PARLAN GUN, DANIELS HUSTRU I FÖRSOMMARSOLEN - PÅ VILLAVERANDAN I BERGVIK.

Daniel Glantz och hustrun Gun driver sedan några år tillbaka ett behandlingshem för kriminella i sin villa i Bergvik.

"Vi tar emot ganska hopplösa killar, hårt belastade kriminella och narkomaner", säger han. "Vi tar hit mördare, våldsmän, människor som har gjort rent ofattbara saker mot andra. Det är tungt, det frestar på, men man får oskattbara erfarenheter. När jag är färdig med det här, då kommer dom att kontakta mig igen. Då går jag in i en slutfas".

"ALLT VI GÖR ÄR FEL"

UFO-Rapport: Vad vill dom då oss, dessa gåtfulla besökare, som har kontakt med dig?

"Allt vi gör är fel", säger Daniel. "Dom vill ändra på allting. Vi återfel. Det är fel av oss att döda djur. Vi missköter klotet och det är fel av oss att kriga och döda vår egen art".

Slutet närmar sig för oss människor, det är kontentan i budskapet från besökarna och enligt Daniel Glantz är räakenskapens dag bara 7-8 år borta.

UFO-Rapport: Vad kommer att hända då - vad är egentligen ET:s ocensurerade budskap?

"Det handlar inte om att jorden ska sprängas, förintas och upphöra att existera", säger Daniel och tvingar fram ett litet leende.

Men så blir han allvarlig igen, djupt allvarlig.

NATUREN SKA SLÅ TILLBAKA

Naturen kommer att slå tillbaka mot oss människor. Ta hämnd för att vi tömt den på dess tillgångar, förorenat den utan ansvar, skövlat bränt och burit oss åt som barbarer!

Men, invänder säkert många, det där har vi hört tidigare, det måste Daniel Glantz ha läst sig till! Ja, man önskar att det vore så enkelt, men jag är själv inte så säker på det.

Pingsthelgen 1994 var jag inbjuden till Daniel i Bergvik. Det blev ett mycket trivsamt besök. Dagen innan jag skulle åka hem igen, kom Daniel emellertid med en dyster förutsägelse:

"Vaccinera er!", sa han skarpt. "Det kommer virussjukdomar och bakterier som ingen har hört talas om tidigare! Naturen kommer att slå tillbaka mot oss på ett sätt som vi aldrig har räknat med!".

Struntprat, tänkte jag där jag satt, men det sa jag förstås inte högt. Jag trodde inte på Daniel den gången, det måste jag säga. Men inom ett år insåg jag hur fel jag haft.

EN RAD NYA EPIDEMIER

Sedan dess har massmedia avslöjat allt ifrån "mördarbakterien" som äter människor levande, till återuppvaknandet av Ebolaviruset och ständigt muterande sjukdomar, som varken antibiotika eller andra, nyare mediciner biter på.

"Tyvärr kommer det ännu värre saker", säger Daniel Glantz. "Vi kommer också att drabbas av fasansfulla biokemiska utsläpp.. Jag säger inte det här för att jag tycker om att skrämmas eller vill skapa panik, men jag tycker inte heller att jag ska hålla det för mig själv. Den som vill leva på rosa moln och tro att allt är under kontroll får göra det, resten av oss mår bättre av att vara väl-informerad om vad som ska hända, först då har man en chans att klara sig ur det".

UFO-Rapport: Hur ska vi då klara oss undan med livet i behåll?

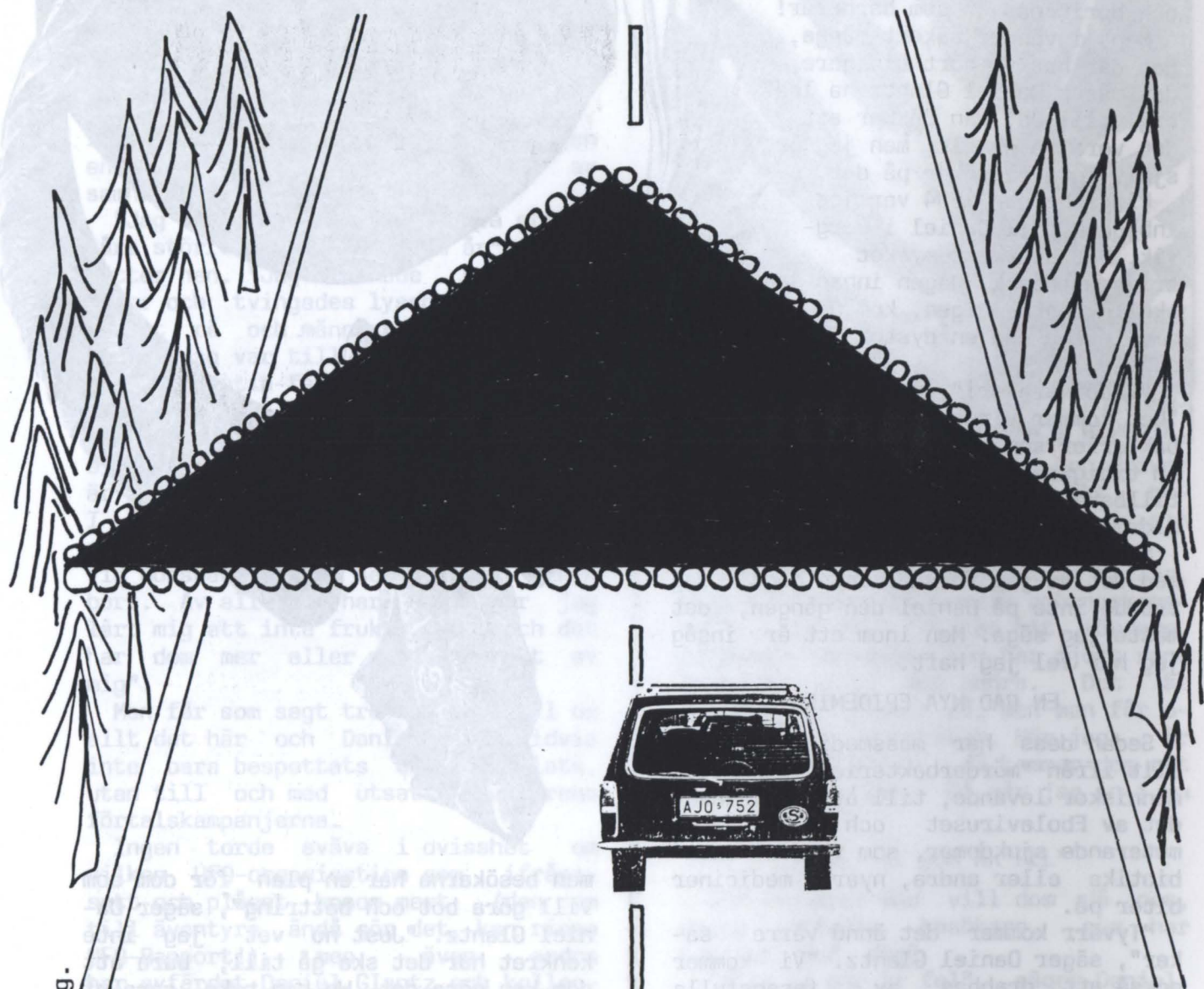
"Det låter säkert gammalt och använt

men besökarna har en plan för dom som vill göra bot och bättring", säger Daniel Glantz. "Just nu vet jag inte konkret hur det ska gå till, bara att dom kan göra det. We can take care of it (Vi kan ta hand om det) har dom sagt till mig och det betvivlar jag inte heller".

Det finns mycket man skulle kunna diskutera och analysera i fallet Daniel Glantz, men det kräver ett mycket större utrymme och det har vi inte den här gången. Det finns all anledning att återkomma till Daniel Glantz och hans fantastiska, fascinerande historia och tills dess kan vi bara hoppas, att det förutsagda eländet inte drabbar oss. Att "dom" för en gångs skull har fel!

TOMMY ANDERSSON'S TRIANGELDrama I JÄMTLAND

REPORTAGE & FOTO: J.O. Sundberg.

En kväll i mars 1991 var Tommy Andersson på väg till en MC-klubb i Grävsåsen, ca en mil öster om Östersund, på väg 87.

Han körde sin gamla Opel Rekord, lite risig men en trotjänare som gått i ur och skur. Klockan var mellan sju och åtta. Det var mörkt men stjärnklart och vägen framför honom låg tom på andra bilar. I den omgivande skogen låg snön ännu djup.

LJUSSKEN PÅ HIMLEN

"Plötsligt fick jag syn på ett vitt ljussken på himlen framför mig", be-

rättar Tommy. "Det sänkte sig hela tiden och jag funderade på om det var ett flygplan som hade tänkt landa på vägen. Ju närmare det kom, ju större blev det och till slut såg jag att det var en flygande triangel".

Den 25 till 30 meter stora farkosten var svart till färgen, hade gulaktiga lampor runt kanterna och ett rött ljus mitt på undersidan.

Storleken skrämde Tommy och han kämpade för att vända bilen.

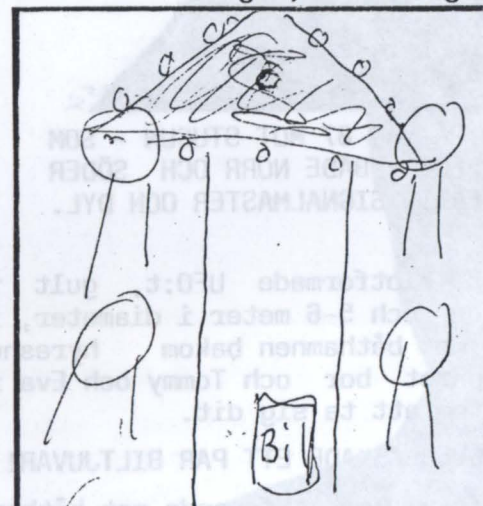
"DET HÖLL PÅ ATT LANDA!"

"Hade jag fortsatt vägen fram hade

jag kört in rakt under det! Jag fick intrycket att det höll på att landa, men att vägens bredd inte räckte till, då träden växte för nära vägrenen. Till slut lyckades jag vända, och körde snabbt tillbaka mot Östersund".

Triangel-UFO:t förföljde emellertid Tommy Andersson. Ljudlöst, jättelikt och lite hotfullt.

"Jag ville egentligen inte stanna men kände att jag bara måste ta mig en titt på det och körde in till vägkanten, stannade och steg ur", berättar Tommy. "Jag såg det mycket tydligt i nästan 15 minuter. Det svävade sakta över skogen, mäktigt och

TOMMY ANDERSSONS ORIGINALSKISS AV VAD SOM HÄNDE. HAN VAR NÄRGOT NÄRMARE TRIANGEL-UFO:t ÄN SKISSEN VISAR. "ALLTFÖR NÄRA" SOM HAN SJÄLV UTTRYCKER DET.

mycket märkligt".

INTE FÖRSTA GÅNGEN

När Tommy såg ljusen från stan syntes UFO:t inte längre till och han var både lättad och undrande. Nu var det inte första gången Tommy Andersson såg ett UFO. Det hade börjat redan i januari 1980.

Tommy var 22 år (idag är han 37) och tillsammans med sin fyra år yngre bror Anders och kusinen Rikard Johansson, i samma ålder, bilade han från Valsjöbyn nära norska gränsen och ner mot Östersund.

Det var den 20 januari, kallt och klart. Klockan var strax före sju när trion hunnit till Lillholmsjö (på väg 340 och ca sex mil nordväst om Öster-

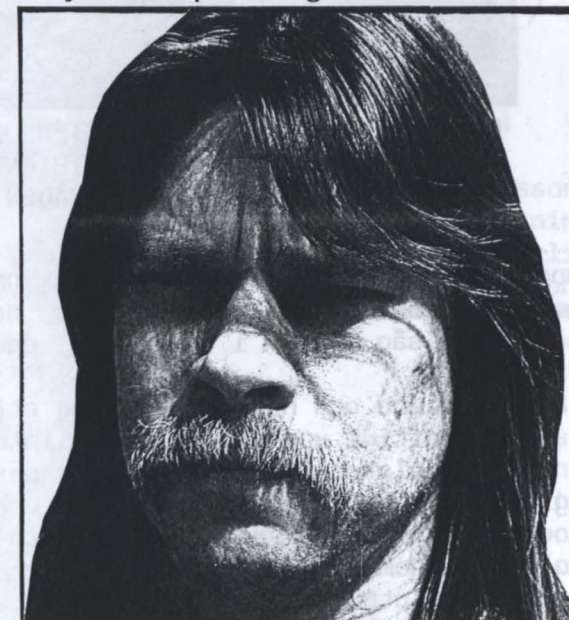
sund).

Plötsligt såg Tommy att de förföljdes av ett ovalt, gulvitt klot, "större än en VW och kanske så stort som två fullmånar". Två tredjedelar av det var kraftigt upplyst, medan dess inre var mörkt och påminde dem om "en svart platta".

UFO:t flög i trädtoppshöjd och skenet ifrån det lyste upp skogen. Plötsligt dök det och försvann.

KLOTET KOM TILLBAKA I HÖG FART

"Vi pustade ut allihopa, men vi ropade hej för tidigt", fortsätter Tommy. "För plötsligt kom klotet till-

TOMMY ANDERSSON ÄR 37 ÅR, SAMBO OCH HAR BARN. HAN FRAMSTÅR SOM SANSAD, TROVÄRDIG OCH SERIÖS.

baka i hög fart, nedför en kulle vid Offerdalsberg. Det stannade upp rakt över bilen!".

I nästa ögonblick dog bilmotorn lika effektivt som om startnyckeln hade vridits av. Bränslemätaren slog i botten. Strålkastarna slocknade och en kasettbandspelare tystnade.

"Skrämda tittade vi ut och upp på himlen, men UFO:t syntes inte till och efter några försök startade bilen igen", säger Tommy. "Den var trög som vid en kallstart, men när vi väl rullade igen körde vi därifrån utan att se oss om".

FLERA ANDRA VITTNEN

I sin bok; "Flygande Tefat-Kosmiska rymdskepp" från 1983, berättar Boris

DET VAR HÄR - CA EN MIL ÖSTER OM ÖSTERSUND PÅ VÄG 87 MOT STUGUN - SOM TOMMY ANDERSSON MÖTTE DET TRIANGELFORMADE UFO:t. BÅDE NORR OCH SÖDER OM VÄGEN FINNS MILITÄRA OMRÅDEN, SOM SKJUTFÄLT, SIGNALMASTER OCH DYL.

Jungkvist (på sidorna 74-75) att trion Tommy, Anders och Rikard inte var de enda som såg UFO:s i Jämtland den kvällen.

Karl Höglund och hans hustru såg ett ovalt, kraftigt upplyst föremål inte långt från platsen i Offerdalsberg där ynglingarna haft sin närkontakt, och klockan 21.45 såg värnpliktige meteorologen Thomas Göransson från Jämtlands flygflottilj F4, och hans kompis Björn Pettersson, som bilade mot flygbasen, sex rödlysande ovaler som med stor hastighet flög i nordvästlig riktning och ändrade färg till gul-orange, innan de slocknade och försvann igen.

KLOTFORMAT UFO ÖVER STORSJÖN

Tommys senaste UFO-observation inträffade förra året, då han såg ett klotformat UFO över Storsjön.

"Det hände mitt under Storsjöyran i slutet av juli och vi satt på balkongen och njöt av det vackra vädret, min sambo Eva och jag", berättar Tommy. "Det var Eva som fick syn på det först. Titta, sa hon, vad är det som kommer flygande över Storsjön? När jag tittade dit hon pekade såg jag ett klot som kom i riktning från I 5-området. Det såg precis ut som en sol, som ungarna ritar den, med strålar som går ut åt alla håll".

Det klotformade UFO:t, gult till färgen och 5-6 meter i diameter, flög ner mot båthamnen bakom hyreshuset där paret bor och Tommy och Eva fick bråttom att ta sig dit.

ÖVERRASKADE ETT PAR BILTJUVAR!

"När vi kom springande mot båthamnen fick vi syn på två unga killar som höll på att bryta sig in i en bil", fortsätter Tommy. "Det blev lite komiskt, egentligen, för killarna trodde att vi var ute efter dom och blev så paffa att dom stod kvar. Men vi pekade upp på himlen och sedan stod vi alla fyra och såg på fenomenet".

Vad de blivande biltjuvarna hette fick Tommy och Eva aldrig veta, de försvann nämligen illa kvickt och fick sig säkert en rejäl tankeställare.

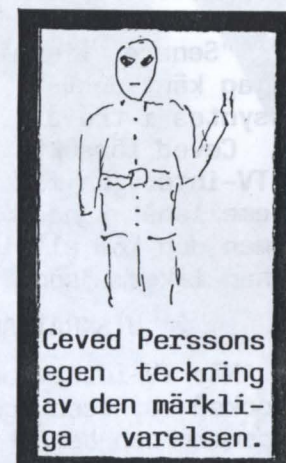
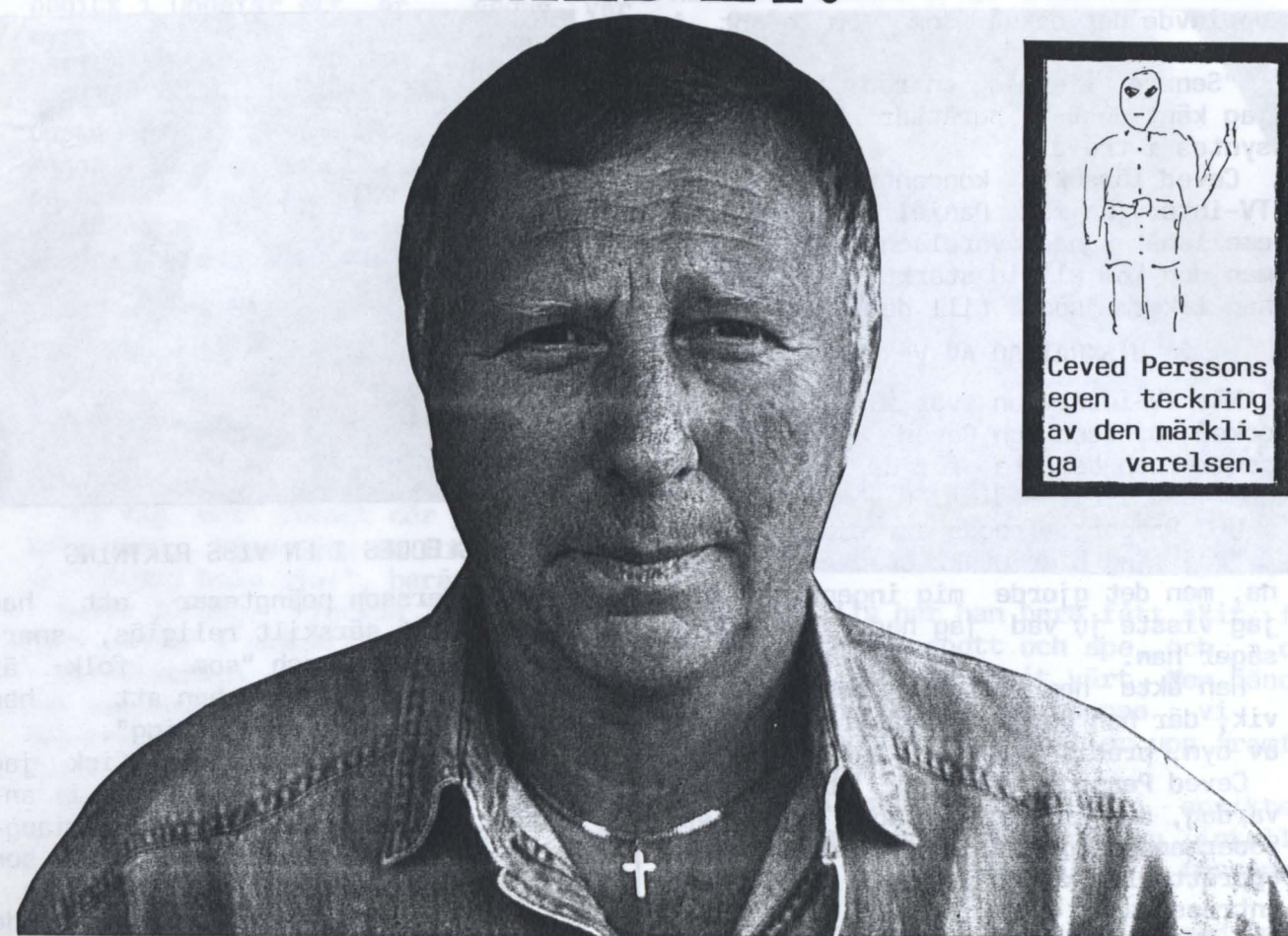
UFO-Rapport: Kan det inte ha varit en ballong ni såg?

"Inte en chans", säger Tommy. "Det ändrade kurs väldigt tvärt och det klarar ingen ballong. Sedan flög det sakta mot en mast i fjärran innan det försvann som en prick vid horisonten".

KÄLLOR:

Personlig intervju med Tommy Andersson i Östersund den 950516 och citat ur Boris Jungkvists bok, "Flygande Tefat-Kosmiska rymdskepp", sidorna 74-75, Zindermans 1983.

CEVED PERSSON: JAG FICK TV-KONTAKT MED ET!

Har utomjordiska intelligenser använt Cevéd Perssons ansikte för att lämna symboliska meddelanden?

Cevéd Persson, 52 år, från Bergvik i Hälsingland, drabbades för fyra år sedan av en Närkontakt av Den Bizarra Graden:

"Jag satt hemma hos ett glatt gäng nyfunna vänner i Söderhamn, för att se en videobandad intervju med Daniel Glantz, som påstår att han har kontakt med utomjordingarna", berättar Cevéd Persson.

"Jag hade hört lika litet om UFO:s som alla andra människor, men jag var öppen för möjligheten och innan jag tog ställning till s k kontaktpersoner som Daniel Glantz, ville jag se inter-

vjun med honom", säger Cevéd.

SÄG MYSTISK VARELSE I TV:n

Sällskapet bänkade sig i soffan och fåtöljen och videon startades. Det var i november 1990, och ingen minns exakt datum.

Daniel Glantz intervjuades av TV-Söder i Stockholm och berättade om UFO:s som setts i Bergvik med omnejd och om sina kontakter med utomjordingarna.

Plötsligt fick Cevéd Persson syn på något till vänster om mitten i TV-rutan, något som inte alls borde ha funnits där:

En gråklädd liten varelse i en slags uniform med knappar, vitt ansikte och

stora, svarta, sneda ögon!

"Den liksom hypnotiserade mig.. ja, fascinerade är kanske ett bättre ord, för jag satt där och stirrade på den i 1,5 timme, utan att säga ett ord om den till någon av de andra", berättar han.

Samtidigt kände han sig underlig till mods. Det dunkade i pannan, det blev varmt på ett sätt som han aldrig känt varken förr eller senare och han upplevde det också som om något i pannan "vreds om".

"Senare fick jag en röd fläck där jag känt detta", berättar han. "Den syntes i tre år".

Ceved försökte koncentrera sig på TV-intervjun med Daniel Glantz, och emellanåt tonade varelsen också bort, men den kom alltid starkt tillbaka och han liksom "sögs" till den.

UTSKRATTAD AV VÄNNERNA

När TV-intervjun var slut, försvann också varelsen och Ceved kunde ta sig samman och berätta för de andra vad han just varit med om.

UFO-Rapport: Trodde dom dig?

"Nej, jag blev utskrattad av vännerna, men det gjorde mig ingenting, för jag visste ju vad jag hade upplevt", säger han.

Han åkte hem till sin sambo i Bergvik, där han bor i sydvästra utkanten av byn, precis där storskogen tar vid.

Ceved Persson återgick till sin vardag, och sitt arbete som dykare åt Söderhamns kommun, och även om han upprätthöll kontakten med sina UFO-intresserade vänner, fördjupade han sig inte i ämnet.

På morgonen den 3 januari 1991, stod han och rakade sig när han först hörde ett vinande ljud och sedan upptäckte ett triangelmärke på ena kinden! Den var väldigt rak i sidorna, 3 cm lång och så markerad att det såg ut som om någon ritat dit den med en rödpenna!

ÄNNU EN TRIANGEL

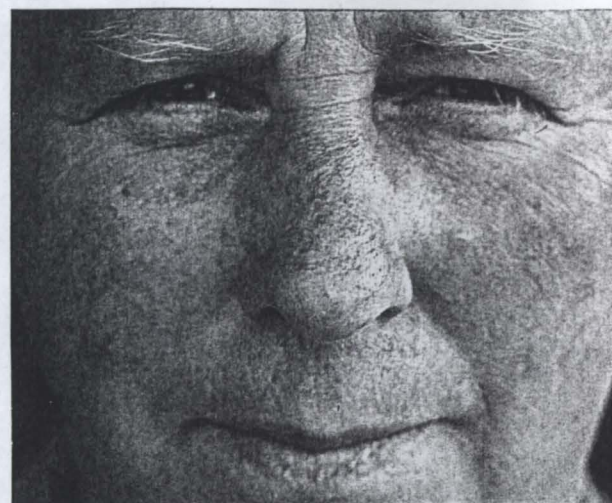
En vecka senare fick Ceved och hans sambo besök av en kvinnlig arbetskamrat till Ceved.

"När jag berättade om den röda triangeln på kinden, påstod hon att hon kunde se ännu en och den nya var alldeles vit", fortsätter han.

Ceved gick ut i hallen och tittade i spegeln.

"Hon hade helt rätt. Ännu en triangel syntes i mitt ansikte. Den var vit som en köldskada. Kanterna var visserligen illröda, men själva triangeln var vit".

Symbolerna i Ceved Perssons ansikte avlöste varandra; trianglar, kors och religiösa figurer - till och med en Kristusgestalt i fotsid mantel, "med det klassiska såret i sidan".

VÄGLEDDES I EN VISS RIKTNING

Ceved Persson poängterar att han aldrig varit särskilt religiös, snarare en "syndare" och "som folk är mest" men nu upplevde han att han "vägledes i en viss riktning".

"Enligt en man i Dalarna fick jag till och med en kristen krona i ansiktet. Den bestod av flera trianglar i ett visst mönster, något som förr kallades kronan eller Etoile".

Ceved började fundera på om de mystiska symbolerna kom i en viss ordning. Tre och en halv timme senare anser han att han fick ett svar.

"En silversmed dök oväntat upp på jobbet och hade tre smycken med sig", fortsätter han. "Det ena föreställde just det märke jag hade kvar i ansiktet!".

UPPMANADES ATT BE TILL GUD

En kvinna bland de nyfunna vännerna uppmnade Ceved att be till Gud om vägledning, för att eventuellt få ett svar på mysteriet.

"Det gjorde jag också", anförtror mig Ceved. "Jag bad till Gud på torsdagskvällen och på fredag förmiddag upptäckte jag ett rött kors på ena kinden! Det var ett kors med dubbla

linjer och såg mera ut som ett krucifix".

UFO-Rapport: Har du blivit mera kristet troende efter det att symbolerna började uppträda i ditt ansikte?

"Oh ja", medger Ceved. "Jag går inte i kyrkan eller så, men jag har tagit Gud och Jesus till mig på ett annat sätt än tidigare".

Manifestationerna i Ceveds ansikte pågick i ungefär ett år, sedan var mysteriet över. Men inte helt och hållet.

"Nej, nya tog vid, som t ex att jag upptäckte att jag hade förmågan att känna på mig vem som skulle komma på besök", fortsätter han. "Jag såg också auran kring människor och hade en del mediala syner".

HÖRDE EN INRE RÖST

En dag satt Ceved där hemma och undrade hur det skulle gå för sin sväger, som led av cancer. Han bestämde sig för att ringa sin dåvarande flickvän, och höra vad hon visste om det.

"På väg mot rummet där jag hade telefonen, hörde jag en inre röst som sa: Lördag halv sju!", berättar Ceved.

Samma lördag, klockan 18.30, avled hans sväger i cancer..

Medialiteten och de andra gåvorna, har emellertid försvunnit, liksom symbolerna som dök upp i ansiktet. Kvar finns egentligen bara hans egna ord.

Några fotografier av de gåtfulla symbolerna finns inte. De var som tydligast tidigt på morgonen och Ceved hade inte en tanke på att dokumentera dem med kamera.

"Fast många andra än mig har ju sett dem", säger han. "Så visst har de funnits där".

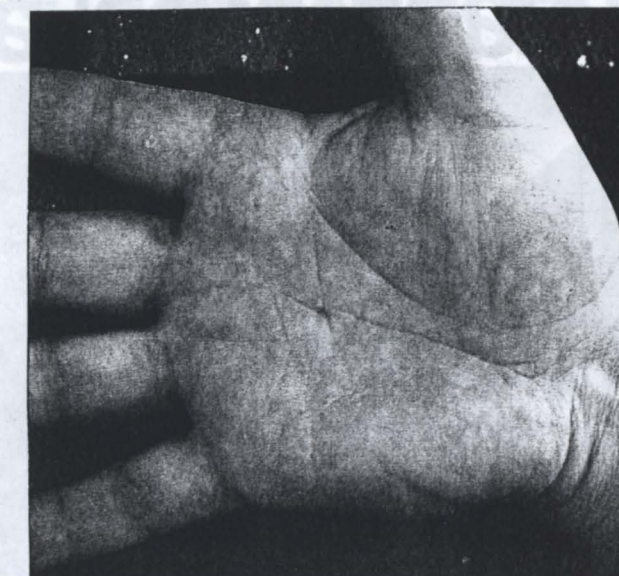
UFO-Rapport: Hur ska man då förklara symbolerna som dök upp i ditt ansikte?

"Ingen mänsklig varelse kan ha gjort dem, det är ett som är säkert", säger Ceved Persson. "En läkare i Söderhamn konstaterade att det inte var något sjukdomstillstånd, så det kan avskrivas. Dom som gjorde det visade mig på en viss väg, och även om jag inte har tagit steget fullt ut, försöker jag leva mera som kristen än jag gjort tidigare".

Han kommer plötsligt på att han påsken 1991 fick ett märke mitt i ena

handflatan, inte olikt den religiösa stigmatisering som drabbar vissa mycket starkt troende, och håller upp handen så att jag ska se det.

Visst finns det ett litet märke mitt i handflatan, men mycket till bevis är det inte. Ceved Persson måste man tro på eller förkasta, men man undrar ändå vad han skulle vinna med att hitta på allt det här?

Hittills har han bara fått skit för det, rent spott och spe, och det kan det inte ha varit värt. Men händer det igen, Ceved, så hoppas vi på UFO-Rapport att du ställer upp framför en kamera!

Symboliska meddelanden i ansiktet, från tänkbara, utomjordiska intelligenser, det är inte alla förunnat, minsann!

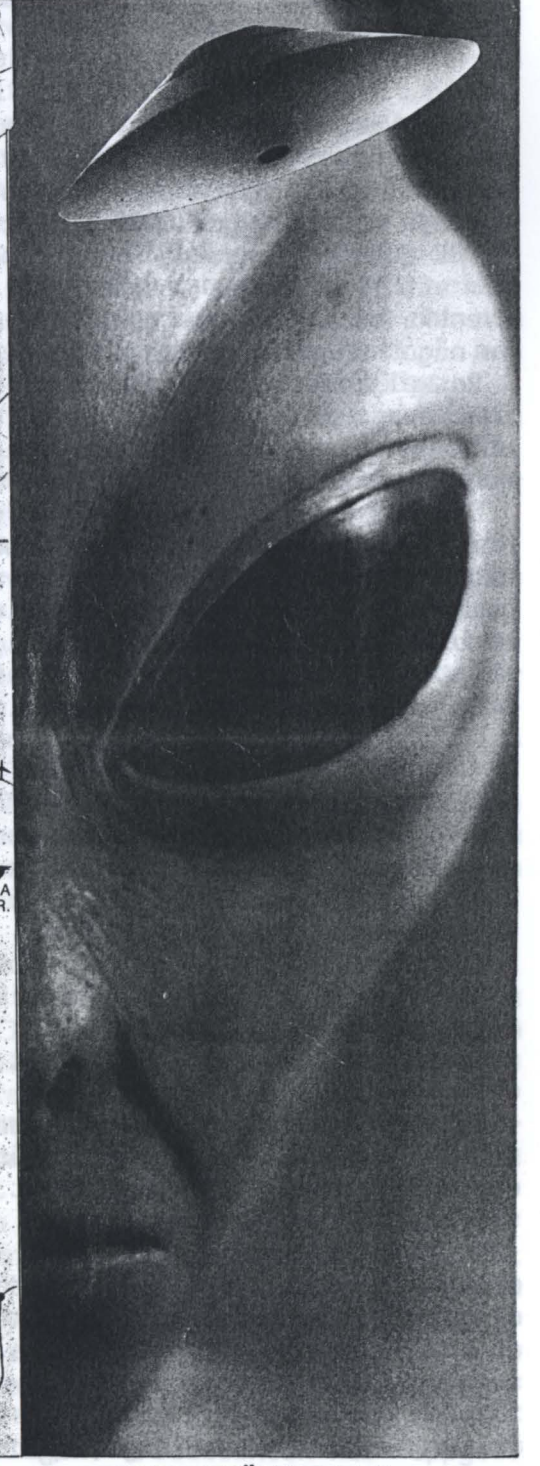
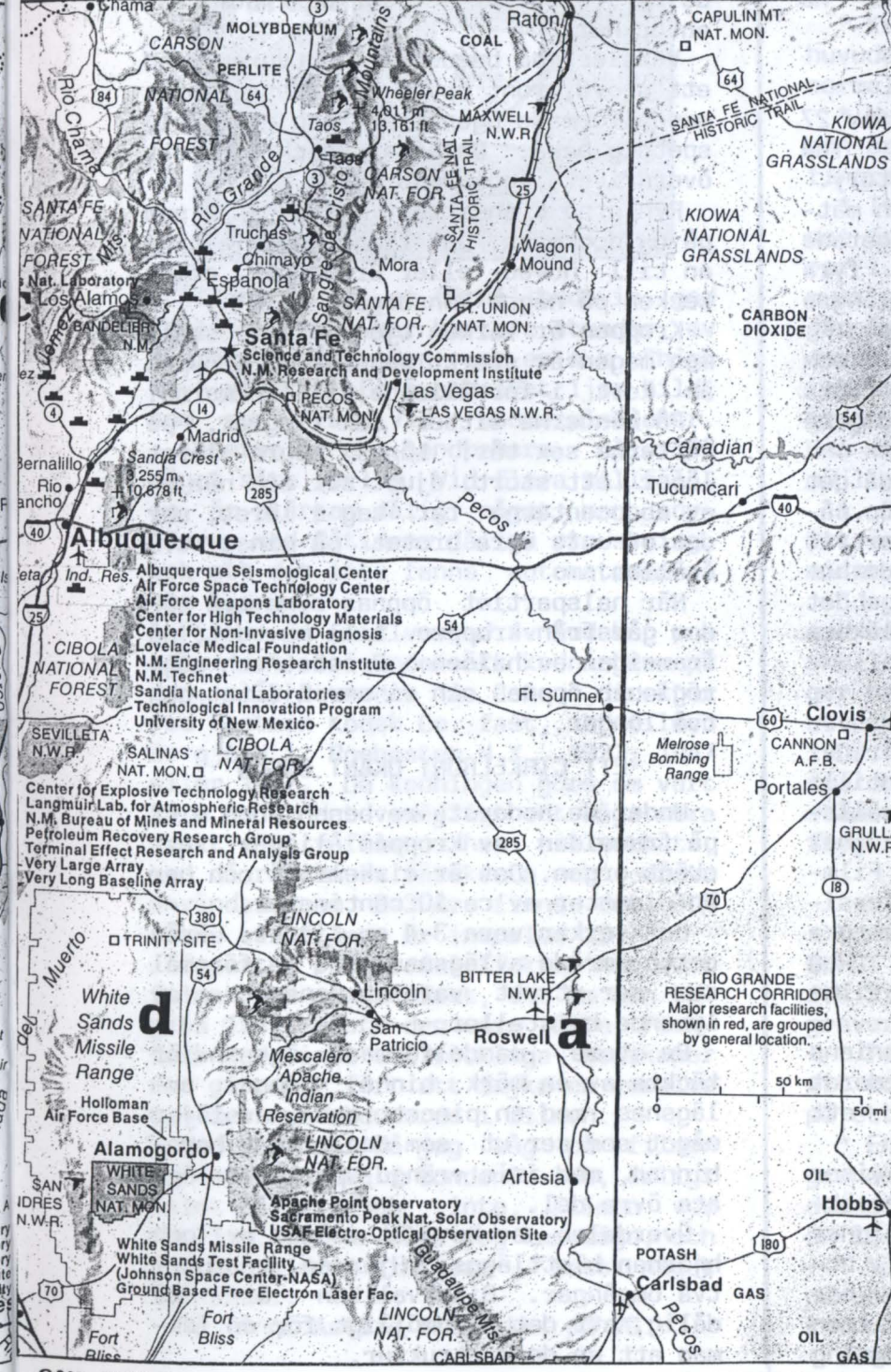
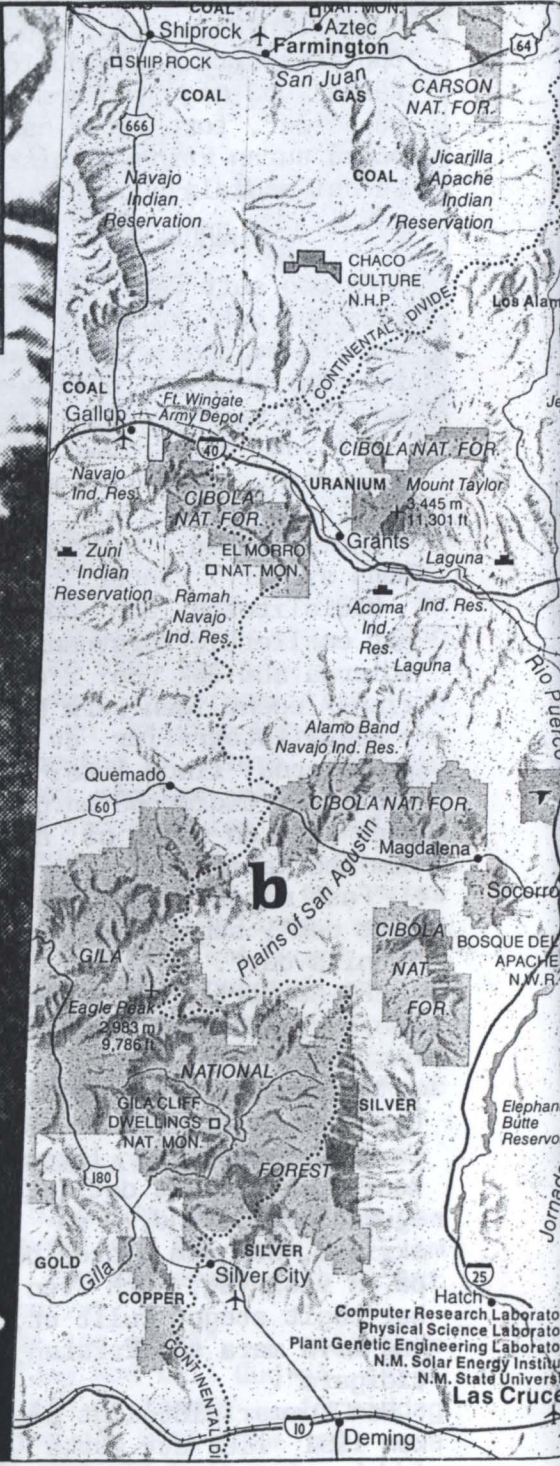
KÄLLA: Personlig intervju med Ceved Persson den 950521.

ROSWELLK RASCHEN:

USA OMHÄNDERTOG UFO OCH HUMANOIDER? NU STÅR VÄRLDENS MEST AVANCERADE TELESKOP PÅ NEDSLAGSPLATSEN

ÖVERSÄTTNING & BEARBETNING: J.O. Sundberg. FOTO: Arkivbilder. ILL: Int. UFO Reporter 94

A: "ROSWELLKRASCHEN" ÄR UPPKALLAD EFTER MILITÄRBASEN ROSWELL. B: HÄR, PÅ PLAINS OF

SAN AUGUSTIN, KRASCHADE UFO:t. C: LOS ALAMOS-LABORATORIET. D: TESTSKJUTFÄLTET W.S.

Plains of San Augustin, lägg det namnet på minnet, för det var där den historiska kraschen inträffade.

Roswellkraschen.

Amerikanska myndigheter har aldrig erkänt att den har inträffat, och militären har gjort allt som stått i dess makt för att mörklägga sanningen om vad som kallats "den viktigaste händelsen i mänsklighetens historia".

Ingen tror emellertid att det är en tillfällighet, att ett av världens mest avancerade teleskop, idag står i just det område där UFO:t skulle ha kraschat i juli 1947!

27 AVLYSSNINGSENTENNER

VLA, Very Large Array, består av 27 avlyssningsantennor uppförda av The National Radio Astronomy Observatory.

Varje antenn väger 235 ton och mäter 82 fot. Antennerna är arrangerade som ett Y längs en sträcka på fyra svenska mil och systemet når längre än något annat teleskop på jorden.

Roswellkraschen sysselsätter och fascinerar idag en hel värld, trots att händelsen är omskriven tidigare och inträffade för 48 år sedan.

Den kom i ropet igen i våras då det brittiska filmbolaget Merlin Group påstod att de kommit över en svartvit gammal film som visar hur en av de humanoider som skulle ha funnits i det störtade UFO:t, obduceras av läkare från det amerikanska flygvapnet.

GARANTERAT ÄKTA?

"Filmen är garanterat äkta, för vi känner fotografen", säger Ray Santilli vid Merlin till den norska kvällstidningen Verdens Gang (VG). "Vi har sett hans fotoalbum och dagbok. Filmfotografen är runt 80 år och professionell filmfotograf i det amerikanska försvaret åren 1942 till 1952. Han skickades till Roswell för att filma obduktionen".

Enligt Santilli har Storbritanniens främsta medicinska experter värderat upptagningarna och fastslagit att varelserna inte är människor.

"Filmen är seriös och den visar delar av vraket, vrakgods, undersökningar av en varelse och obduktioner av rymdvarelser med identiska utseenden", fortsätter han. "Vad vi har förutom den sk obduktionsfilmen är en ca 90 minuter lång upptagning

men det är egentligen bara 30 minuter som är av god kvalitet. Fotografen tog ursprungligen 200 filmrullar och det mesta skickades till Washington. Resten tog han själv".

VG:s REPORTER SÅG OBDUKTIONSFILMEN Av Astrid Sletbakk

Filmen är svartvit och utan ljud. Bilden visar ett lik som ligger utsträckt på rygg på ett bord i vad som liknar ett laboratorium. Två personer i vita skyddsdräkter och heltäckande skyddsdräkt. Det ser ut som han antecknar.

Varelsen på bordet är kortvuxen, med ett stort, runt huvud och stora, mörka mandelformade ögonhålor och en smal, spetsig haka. Helhetsintrycket är ett överdrivet, äggformat huvud.

Rynkorna i ansiktet har stelnat som på en dockmask. Det finns ingen antydning till huvud- eller kroppshår, eller tecken på något könsorgan.

Kroppen är varken tjock eller smal, men magen är starkt uppsvälld. Kroppen är kort i förhållande till lemmarna.

På händerna sitter sex fingrar, på fötterna sex tår. Längs högra låret löper ett stort, djupt sår och när en av obducenterna tar tag i låret, ser det ut att vara brutet på minst två ställen.

När halspartiet öppnas syns två rör som går från kroppen till huvudet, på framsidan av halsen. Bröstet och magregionen öppnas och vi ser hjärtat och två lungor.

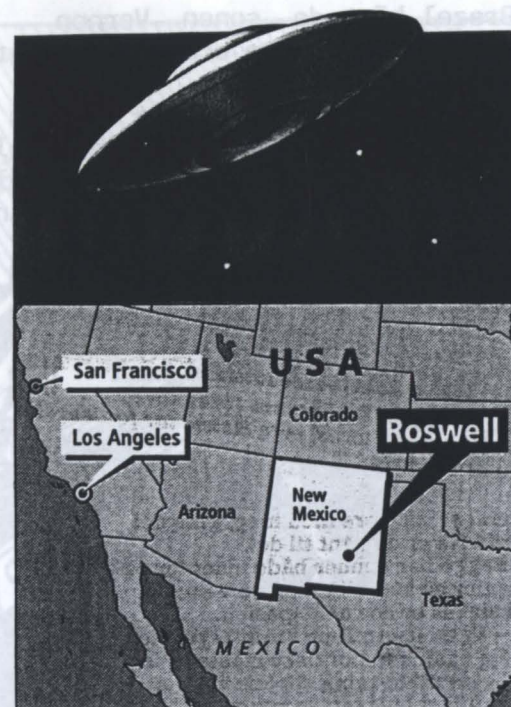
ETT CIRKELRUNT OKÄNT ORGAN

Under de nedersta revbenen och mitt på framsidan av kroppen ligger ett okänt organ. Det är cirkelrunt och har en diameter av ca 10 centimeter.

Det verkar vara 3-4 cm tjockt. Från detta område avlägsnas ett föremål som ser ut att vara sammansatt av lysande kristaller.

De stora, mandelformade ögonen är täckta av en mörk hinna. Denna avlägsnas med en pincett och avslöjar något som ser ut som den vita hornhinnan, med iris vrängd upp bakom ögats övre del.

Överdelen av huvudet sågas av och hjärnan blottläggs. Hjärnan tas ut i två omgångar. Bildkvaliteten är så dålig, att det är omöjligt för en lekman att se dess struktur.

Filmen är av en förhållandevis god kvalitet, men har kortare stunder av överexponering. Den ger en sk "high key"-effekt: En överdrivet ljus bild, som man ser vid atomexplosioner.

Kameran är en handkamera, eller på något sätt rörlig. Vid flera tillfällen är skärpan dålig, något man förklarar med dåtidens dåliga utrustning, och att det inte fanns automatzoom på den tiden.

Filmen är tillverkad av Kodak och efter att ha undersökt kodningen på den, slår Laurence A. Cate, direktör vid Eastman Kodak Co. fast, att filmen är gjord i Rochester N.Y. 1927, 1947 eller 1967. Då kodningen görs om vart 20:e år är det omöjligt att säga mera exakt när råfilmen har tillverkats, men då råfilm är färskvara och måste användas inom 2-3 år, finns det 30% chans att filmen är inspelad 1947.

Experter på specialeffekter har sett filmen och slagit fast, att om den tagits 1947, måste den vara äkta. Fackfolk hade inte tillräckliga kunskaper den gången, för att fejka en varelse som den som obduceras i filmen.

Vad var det då jag såg på filmen denna sommar i London? Ja, ärligt talat så vet jag inte. Filmen var märklig, det är allt jag kan säga, och jag har aldrig tidigare sett något liknande..

Så långt Astrid Sletbakk, på VG.

"ROBOTKVINNA"?

Den brittiske patologen, Dr. Christopher Milroy, som är en av flera experter som sett obduktionsfilmen konstaterar i en rapport:

* Filmen visar en märklig obduktion. Den utförs av folk iförda skyddsutrustning som liknar rymddräkter, något man normalt aldrig använder.

* Huvudintrycket är att det är en ung, vit kvinna med en robotliknande kropp som obduceras.

* Magen är uppsvullen, men hon verkar inte vara gravid.

* Kroppen har onormala proportioner, huvudet är stort, ögonen större än normalt och täckta av en svart hinna.

* Hon har inga bröst, ingen hårväxt, hon är 150-160 cm lång och har sex fingrar och sex tår.

* Två cylindriska strukturer avlägsnas från halsregionen. Milroy spekulerar i att det kan vara de sk nackmuskulerna (som vrider huvudet och som går från bröstbenet till örat), men deras utseende anses som märkligt.

Milroy tror att det är en riktig kropp som obduceras, inte en modell. Han menar, att det finns tre möjligheter:

1. Det är en utomjordisk varelse. 2. Det är en skicklig bluff. 3. Det är en misstolkad obduktion.

"Jag tror det handlar om en människa med medfödda abnormiteter, för varför skulle en rymdvarelse likna oss?", säger han. "Det stämmer inte med Darwins utvecklingslära".

Dr. Milroy menar också att kroppen som obduceras inte har skador som stämmer med de skador man får vid en flygkrasch.

"FILMEN ÄR FEJKAD"

Tony Dodd, ordförande för engelska QUEST International, är övertygad om att filmen är fejkad och anför fyra graverande skäl till detta:

* Patologer som konsulterats säger att obduktionen i filmen inte utförs på ett professionellt sätt.

* En telefon och en klocka i bakgrunden på två olika scener, visar att dessa är av betydligt modernare datum än 1947, när filmen ska vara tagen.

* När president Truman ska ha sett på obduktionen, bar han i själva verket på en övning i Kanada.

Slutligen: Producenten har uppgett att han köpt filmen av en fd militär

kameraman, men hittills har han lämnat tre olika namn på kameramannen och vid kontroll i militära rullor, har hittills ingen av dessa tre någon-sin existerat!

Tony Dodd:

"Filmproducenten är i första hand ute efter att tjäna pengar på Roswell-kraschen, men sedan vet man förstås inte om det finns andra intressenter med i bilden, som med filmen försöker att skandalisera hela undersökningen kring fallet".

Konkurrerande BUFORA (British UFO Research Association) är dock inte lika tvärsäkra på att obduktionsfilmen är en bluff. Philip Mantle, ordförande i BUFORA, har sett upptagningarna av både undersökningen, obduktionerna och vrakgodset. Enligt Mantle har den ena varelsen skador i benet, medan den andra är oskadd.

"Är Roswellfilmen äkta är det den mest betydelsefulla händelsen i mänsklighetens historia, och den visar också att den amerikanska regeringen har ljugit i 50 år", säger han.

Verdens Gang:

Tror du att filmen är äkta?

"Vi har inga bevis för att den är äkta, men vi har heller inga belägg för att den är ett bedrägeri. Är den ett bedrägeri kan det inte ha varit lätt att arrangera det. Jag tror varken det ena eller det andra".

SÅ HÄR GICK "ROSWELLKRASCHEN" TILL

På natten den 2 juli 1947, drog ett våldsamt åskväder fram över mellersta New Mexico. Himlen lystes upp av ett blixtrande skådespel.

På en ranch nära Arroyo del Macho, ca 12 mil nordväst om Roswell och på Plains of San Augustin, hörde William "Mac" Brazel plötsligt en smäll över ökenslätten som lät helt annorlunda. Det var mera som en explosion än ett åsknedslag. Men regnet vräkte ner och "Mac" hade ingen lust att kolla saken.

FANN VRAKDELAR

Dagen därpå red han över markerna för att leta egter bortsprungna får, då han istället fann vrakdelar efter något som uppenbarligen exploderat.

Vrakdelarna låg utspridda över ett 500 meter långt och flera hundra meter brett område.

Brazel hämtade sonen Vernon och dottern Bessie, som också de såg vrakdelarna på slätten.

Även andra vittnen såg dem och beskrev att de liknade aluminiumfolie. De kunde inte brytas sönder, eller bucklas till. Andra delar liknade lister, gjorda av ett material som påminde om balsaträ och täckta med vad som liknade hieroglyfer.

Några dagar senare åkte Brazel till Corona, där han av sin bror och en man från Alamogordo fick höra att många "flygande tefat" observerats i trakten. Han berättade vad han hittat på slätten och uppmanades att kontakta myndigheterna.

ARRESTERADES DIREKT!

Först den 7 juli anmälde Brazel fyndet till sheriffen i Roswell. Han arresterades direkt!

Den dåvarande chefen för 509:e bombflyggruppen i Roswell, major Jesse A. Marcel, har bekräftat att Brazel omhändertogs och kvarhölls medan platsen han pekade ut undersöktes. Ordern kom "uppifrån".

Dels ville man hemlighålla fyndet. Dels var och är området ett av USA:s allra hemligaste.

Här finns atombombsanläggningen Los Alamos, testskjutfältet White Sands, där hemliga försök pågick med den enda tyska V2-raket som existerade på andra sidan järnridån, och vid Roswellbasen fanns också världens enda strids-tränade atombombsstyrka, US Army-Air Force 509:e styrka.

ERKÄNDE KRASCHEN

Den 8 juli meddelade PR-officeraren vid Roswellbasen, löjtnant Walter Haut oväntat att ett "flygande tefat" verkligen hade störtat utanför Roswell.

Det mottogs tacksamt och kablades ut över USA och hela världen. Till och med den ärevördiga Londontidningen "The Times" hade en notis om kraschen.

Sedan gick ridån snabbt ner.

I ett nytt pressmeddelande hette det nu att "tefatet" var en väderleksballong! Den amerikanska pressen svalde dementin och lugnet lade sig åter.

Men Barney Barnett från Socorro visste bättre. Han var en civilingenjör som arbetade ute i öknen med geologiska undersökningar, på

uppdrag åt staten och var ett av de första vittnena som anlände till platsen där UFO:t låg, på morgonen den 3 juli 1947.

HADE FORMEN AV EN DISKUS

Barnett beskrev vraket som en ca 9 meter i diameter stor diskus, som hade sprängts i två delar. Både i och utanför den låg döda, människoliknande varelser.

Då Barnett och fem andra vittnen, som tillhörde en arkeologisk expedition från Pennsylvaniauniversitetet, gick omkring bland spillrorna, anlände militär.

Området spärrades av och de sex vittnena fick order att ge sig av. De blev tillsagda att inte tala om vad de sett, då det gällde nationens säkerhet och de fick höra att det var deras patriotiska plikt att tåga.

Nedslagsplatsen inhägnades snabbt och beväpnade vakter posterades ut. Ett halvdussin forskare gjorde sedan

en preliminär undersökning av det störtade UFO:t och dess besättning.

"Tefatet" och de döda varelserna omhändertogs av militären och fördes till olika baser, där de av säkerhetsskäl förvaras än idag.

Sant eller sanslöst?

MASSOR AV TROVÄRDIGA VITTNEN

Möjligen sant! Det finns faktiskt massor av trovärdiga vittnen i Roswellfallet och en av de första ufo-logerna som hittade dem var kärnfysikern Stanton T. Friedman.

Han hade historien klar för sig redan 1977 och förde den vidare till kollegorna, William Moore och Charles Berlitz, som 1980 presenterade vad de fått fram i boken; "The Roswell Incident".

24 människor var nyckelvittnen och alltså personligen inblandade, antingen det nu var av upptäckten av vraket eller mörkläggningen som följde.

Så gott som alla vittnen har också

framträtt med namn, vilket stärker deras vittnesmål ytterligare.

* Brigadgeneral Thomas DuBose fick order uppifrån att omedelbart skicka materialet till Wright Field ombord på ett specialplan. Han har berättat att ballonghistorien var mörkläggning, i syfte att lugna massmedia och tysta ner hela händelsen.

* Sergeant Robert Porter, andrepiloten på det plan som flög delar av UFO:t från Roswell till Fort Worth, har berättat att man berättade vad han hade i lasten. Samtidigt varnades han för att prata om det.

* Brigadgeneral Arthur E. Exon, arbetade 1947 som överstelöjtnant vid Wrightbasen. Han har också sagt att den upphittade ballongen var en täckmantel för att massmedia inte skulle fortsätta att snoka i händelsen.

METALLURGISKA EGENSKAPER

Exon har bekräftat att vrakrester från det kraschade tefatet fördes till Wright och att de hade helt okända metallurgiska egenskaper. Han har också berättat att man bildade en topphemlig kommitté, dels för att kunna hålla händelsen hemlig.

* I september 1991 berättade Frankie Rowe att hon sett en ca 30 cm stor bit av vrakdelarna. Den som visat biten var en militär från New Mexico som varit med och stängt av de vägar som ledde till nedslagsplatsen.

"Metallbiten" hade rullat upp av sig självt i en flytande rörelse, tills den var lika slät som en bordsyta och helt utan veck.

* Marian Strickland, som varit granne med Mac Brazel 1947 hade också sett en liten del av materialet. Hon kom ihåg att det varit grått och att det återtog sin ursprungliga form efter att ha varit hopknycklat. Det som hade imponerat mest på henne, var att det så snabbt blev skrynkefritt.

OFFICERARE BEHÖLL MATERIAL

Trots att allt material från det störtade tefatet skulle skickas iväg har det framkommit att officerare vid basen behöll en del av det själva.

Materialet föreföll att ha varit tunt men mycket starkt. Där det värmdes med en acetylenlåga, varken smälte det eller blev varmt. Det gick inte att skära i det och en metallurg kunde

inte identifiera det som något känt, jordiskt material.

Först 1952 fick Pentagon veta att det fortfarande fanns på Roswellbasen, och krävde då omedelbart att det skulle skickas till Washington D.C.

Det skulle man aldrig ha gjort om det varit rester av en kraschad väderleksballong.

I "The Roswell Report - A Historical Perspective", som utgavs 1991 av CUFOS (Center for UFO Studies), presenteras ytterligare fakta om händelsen:

* Barney Barnett såg kroppar av varelser och rester av UFO:t, troligen den 8 juli. Kropparna flyttades sannolikt samma dag till Roswellbasen, där en preleminär obduktion utfördes. De placerades sedan i lådor, innan de lastades på en B-29:a.

* Melvin E. Brown, en sergeant i 509:e bombgruppen, anförträdde sin familj att flygande tefat existerade och att han hjälpt till att ta hand om vraket och de döda varelserna efter kraschen utanför Roswell.

BALTISK FLYKTING FOTOGRAFERADE TEFATET

* Ett annat vittnesmål kommer från en baltisk flykting vid namn Nicholas von Poppen, som utvecklat ett system för fotografisk metallurgi-analys och av den militära underrättelsetjänsten fick i uppdrag att med sin teknik fotografera tefatet.

Von Poppen berättade att tefatet förvarades i en hangar kallad Byggnad 18-A, område B. Men på massmedias fråga vad man förvarade i den hangaren svarade man att någon sådan hangar inte existerade på basen.

"I hangar 18 stod tefatet åtminstone den gången", sa Von Poppen i ett uttalande. "Det var rekonstruerat och exakt 10 meter i diameter. I huvudkabinen fanns fyra säten framför ett kontrollbord. I vart och ett av dem fanns döda kroppar, extremt finlemmade och mellan 1-1,3 meter långa".

FÖRSÖKTE GÖMMA VRAKDEL

Von Poppen försökte gömma undan en vrakdel från tefatet, upptäcktes och fick sluta sitt uppdrag. Han påstår att han istället lyckades smuggla ut ett foto av det. Negativet postade han till en pålitlig kollega.

Det skulle bara öppnas i händelse av hans död. Von Poppen dog i Holly-

wood 1975, 89 år gammal. Men ingen vet vart det påstådda negativet finns, om det ens existerar.

Redan för 20 år sedan utreddes Roswellfallet av det dåvarande NICAP; National Investigation Center for Ariel Phenomena, och i ett uttalande för The National Tattler sa ordförande Robert Carr:

"Sex läkare utförde obduktionen och den filmades för biografbruk.

Totalt fanns det 12 varelser i tefatet som störtade. De var inte gröna, utan ljusa i skinnet som människor. De var mellan 9 dm och 1,2 meter höga. Alla hade blont hår, blå ögon och perfekta tänder. De hade otroligt välbyggd kropp, rent fysiskt.

Man fann att de hade samma organ som en mänsklig varelse. Blodet var av människotyp. Gener och kromosomer stämde med dem på en jordisk kvinna. Samtliga varelser föreföll att vara i 30-årsåldern, men deras hjärna visade, när skallen öppnades, att kroppen måste vara flera hundra år gammal!

Hjärnspecialister sa att de aldrig sett en hjärna med så invecklad hjärnbark tidigare. Hjärnan kunde ha tillhört en man som var flera hundra år gammal, men som inte märkts av ålder.. en man som aldrig hört talas om senilitet. Vilken gåva skulle det inte vara för oss jordmänniskor, om de kunde berätta hur de kan bibehålla sig på detta sätt".

DE FRÄMSTA HJÄRNORNA

Historien om Roswellkraschen varierar med källorna, men att delstaten New Mexico har USA:s flesta och främsta hjärnor är ett faktum.

New Mexico levde upp efter andra världskriget, inte minst på grund av att atombomben utvecklades vid Los Alamos (världens första atombomb sprängdes här, strax före gryningen den 16 juli 1945). Laboratoriet, som är delstatens största arbetsgivare med 15 000 anställda, blev kärnfysikens tummelplats nummer 1, och som ett resultat av det har New Mexico flest forskare av alla amerikanska delstater.

Los Alamos-laboratoriet administreras för den amerikanska regeringens räkning av University of California, och fungerar som problemlösare åt Energiverket, försvaret, Hälso- och

steriet, NASA, Naturvårdsverket, etc.

I ett 80 kvadratkilometer stort komplex i Coyote Canyon finns Sandia National Laboratories. Här finns så många hemliga projekt att det omtalade "Area 51" framstår som en västanfläkt vid en jämförelse.

Man kan förstås lätt frestas att tro, att Sandia döljer vrakdelarna av UFO:t som kraschade på samma slätt som det superhemliga komplexet, men det finns det inga bevis för.

Åtminstone inte än.

FANN NEDSLAGSPLATSEN

1989 gjorde entusiasterna i CUFOS en stor expedition till området och efter ha letat ett tag fann man den exakta nedslagsplatsen.

Kraschen, som fått sitt namn efter staden och militärbasen Roswell, dit spillrorna fördes, ägde alltså rum ca 12 mil nordväst om staden och på Plains of San Augustin.

Nedslagsplatsen ligger på ca 1 000 meters höjd på en bred platta, där bergskedjan Rocky Mountains börjar och i en liten dalsänka som är ca 180 meter bred och 240 meter lång.

Platsen vimlar av skallerormar och är en av de mest isolerade man kan hitta i södra USA. Omgivningarna är till hälften öken och trots att det finns några träd i närheten, finns det ingen växtlighet att tala om på själva platsen.

Området är täckt med kort gräs och det finns yuccaväxter med vassa blad. Det finns olika slags klippor i området, främst av kalksten. Marken är täckt av stenar i olika storlekar, som gör det svårt att gräva.

Mac Brazel var på platsen några dagar efter det att militären hade samlat ihop spillrorna efter den störtade farkosten.

Han minns att han såg en grund urholkning i marken, ca 130 meter lång, som sträckte sig från nordväst till sydväst. Urholkningen var inte fullständig, som om UFO:t hade studsat när det slog i marken.

INGA TECKEN PÅ EN KRASCH

Ingenting visar att något kraschat i området som CUFOS genomskött, som t ex påverkad växtlighet, hål i marken eller stenar utspridda i ett visst mönster. Den steniga jorden antyder,

att om någonting kraschlandade här, skulle det studsas och inte tränga ner i jorden. Det stämmer med Mac Brazels vittnesmål.

Trots att de tio medlemmarna i CUFOS inte hittade något som bevisar att Roswellkraschen verkligen ägt rum, anser man att expeditionen var en succé.

"Vi har lärt känna platsen och vet nu vilken ytterligare information vi behöver för att kunna göra en fullständig undersökning nästa gång", säger Mark Rodeghier, VD och forskningschef vid CUFOS. "48 år är en lång tid, men CUFOS har stort hopp om att vetenskapliga metoder, kombinerade med utbildad personal och rätt utrustning, ska göra detta hemliga kapitel inom UFO-forskningen känt. Någon gång i framtiden kommer jag att rekrytera personal för nästa expedition. Vi kommer inte att lämna någon möda osparad för att undersöka den klippiga, torra och isolerade platsen i Roswell".

Officiellt har inget UFO kraschat i Roswelltrakten. Myndigheterna vidhåller än i denna dag, att det var en ballong. Inte en väderleksballong utan en hemlig höghöjdsballong, avsedd att i framtiden spionera på det dåtida Sovjetunionen!

Vem tror på det? Ingen amerikansk ufolog i alla fall, och inte heller filmmakarna, men de har förstås mera materialistiska skäl att tro på en

spännande upplösning.

FYRA FILMER OM ROSWELLKRASCHEN

Inte mindre än fyra filmer om Roswellkraschen finns eller är på gång, och den mest omtalade är förstås den som kommer 1997 i regi av demonregissören Steven Spielberg.

Filmen har arbetsnamnet, "Majestic 12" (som syftar på en påstådd, hemlig militärorganisation, som bildades på 50-talet, och undersöker UFO-fall som aldrig kommer till den amerikanska allmänhetens kännedom) och en budget på 50 miljoner dollar.

Det blir något att se fram emot!

Just nu heter det bästa man kan se "UFO Secret: The Roswell Crash". Det är en 75 minuter lång dokumentär, sansad och välgjord, med både intervjuer och rekonstruktioner.

Den kan beställas för 23 pund inklusive porto & frakt (ca 275 kr) från QUEST International, Christine Birdsall, Publ. & Resource Adm. P.O. Box 2 Grassington, Skipton, North Yorkshire BD 235 UY, England.

KÄLLOR: UFO-Inf. 1/1976, The National Tattler 750108, National Geographic Vol 172 No 5, nov 1987, Verdens Gang 950708 & telefonintervju med Astrid Sletbakk 950717, "The Roswell Report-A Historical Perspective", CUFOS 1991, UFO Magazine, mars-april 1994, Internat. UFO Reporter jan-feb 1994 & Tel. intervju med Tony Dodd den 950611.

(Annonser)

UFO-RAPPORT

finns sedan i mars i år att köpa i PRESS STOP-butikerna - en kedja som saluför utländska specialtidningar (men också svenska). Du hittar dem på följande 5 platser:

Stockholm:
PRESSCENTER Gallerian, Hamngatan 37 Telefon 08.723 01 91
PRESS SPECIALISTEN Sveavägen 52 - " - 08. 21 91 13
PRESS HÖRNAN Drottninggatan 63 - " - 08. 24 08 78
PRESS POINT Kungsgatan 14 - " - 08. 21 91 03

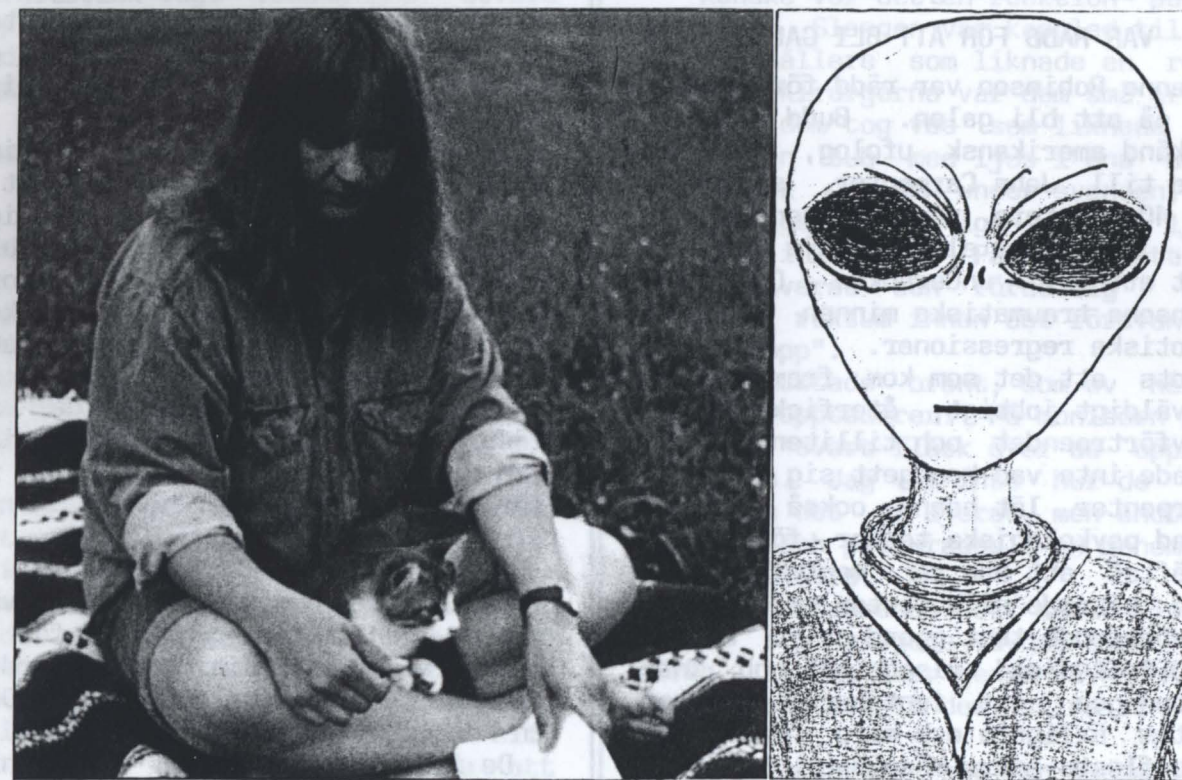
Malmö:
PRESS STOP Södergatan 20 - " - 040.12 52 02

Göteborg:
PRESSBUTIKEN Drottninggatan 58 - " - 031.15 84 45

Västerås:
PRESS WORLD Hantverkargatan 9 - " - 021.13 45 12

Uppsala:
PRESS CITY Drottninggatan 2 - " - 018.13 48 87

DE MYSTISKA STYMPARNA

JEANNE ROBINSON, 36 ÅR, HAR MINNEN AV HUR HON BORTFÖRTS AV DOM SMÅ GRÅ SEDAN 4 ÅRS ÅLDER OCH HYPNOS HAR NU BLA AVSLÖJAT MOTIVET TILL BESÖKARNAS OTÄCKA DJURSTYMPNING.

FOTO: LMH. ILL: Jeanne Robinson.

BÅDE OMBORDTAGNINGAR OCH DJURSTYMPNINGAR ÄR TABU I DEN MODERNA UFOLOGIN, NYANDLIGA KRETSAR OCH HOS DE SKEPTISKT-KRITISKA S K EXPERTERNA. ORSAKEN ÄR ENKEL. INGEN VILL ACCEPTERA ATT BESÖKARNA KAN FÖRA BORT BÅDE MÄNNISKOR OCH DJUR HUR DOM VILL, UNDERKASTA DEM MEDICINSKA UNDERSÖKNINGAR OCH TA BLOD, VÄVNAD, SPERMA OCH ÄGG. FRAM TILL 1992 VAR SYFTET DESSUTOM HELT OKÄNT. NU FRAMTRÄDER JEANNE ROBINSON 36 ÅR OCH I DEL 3 AV VÅR SPÄNNANDE SERIE OM DE MYSTISKA STYMPARNA, BERÄTTAR HON VARFÖR DET HÄNDER!

Jeanne Robinson, en 36-årig, ensamstående mor från Springfield, Missouri i USA, kände på sig att något inte var som det skulle.

Det var torsdagen den 24 september 1992, och arbetsdag nästa dag, men Jeanne kunde ändå inte sova - inte förrän vid 2-tiden på natten.

BORTFÖRD OCH UTNYTTJAD

Strax därpå blev Jeanne bortförd av "dom små grå", och tvingades bli att delta i en otäcka djurstympning!

"När jag vaknade 6.30 hade jag missat väckerklockan och det gör jag aldrig annars", berättar hon. "Jag låg

i fosterställning och ville krypa in i mig själv för att komma undan den oro jag kände".

Oron släppte emellertid när Jeanne började minnas vad hon varit med om. Men minnena handlade inte bara om vad som hänt på natten den 24 september utan även vad som hänt i barndomen!

"SKELETT MED STORA MÖRKA ÖGON"

Jeanne minns att "ett skelett med stora mörka ögon" stod vid fotändan av hennes säng när hon var fyra år. När hon var tolv år och strövade i skogen nära hemmet sögs hon plötsligt upp i en tornadoliknande "strut", ham-

nade i ett vitt rum och placerades på ett bord.

"Det var första gången dom undersökte mig gynekologiskt", berättar Jeanne Robinson. "Dom stack in en sak i mig och det kom som en chock på den tiden, då jag inte visste att det gick att sticka in något i mig. Jag var 12 år och väldigt naiv".

VAR RÄDD FÖR ATT BLI GALEN

Jeanne Robinson var rädd för att hon höll på att bli galen. Budd Hopkins, en känd amerikansk ufolog, skickade henne till John Carpenter, som bodde bara 40 minuters väg från hennes bostad. Var andra eller tredje vecka i drygt ett år, undersökte Carpenter Robinsons traumatiska minnen under 15 hypnotiska regressioner.

Trots att det som kom fram oftast var väldigt jobbigt, återfick Jeanne självförtroendet och tilliten och hon ångrade inte vad hon gett sig in på.

Carpenter lät henne också genomgå en rad psykologiska tester, för att få bekräftat att hon var mentalt frisk.

Hon klarade alla tester med glans. En oberoende test gjord av "Center for UFO Studies" visade att hon inte var benägen att fantisera. Hon var tvärtom ärligare och mera rakryggad än de flesta andra människor.

INGA KONKRETA BEVIS STÖDER HENNE

John Carpenter har arbetat med nästan hundra personer sedan 1987, som alla beskriver möten med icke-mänskliga varelser, säger om Jeanne Robinson:

"Trots att det inte finns några konkreta bevis som stöder hennes utsagor, från det att hon var fyra år och till hennes 30, finns det många beröringspunkter med andra kidnappningar jag har studerat".

Jeanne hävdar att hon kommunicerar med "något" ute i rymden, till och med i sin dagliga gärning. Hon misstänker "bönsyrsorna". Hon känner sig emellanåt tvingad att sitta med papper och penna och "huvudet fylls plötsligt av tankar". Skriver hon tillräckligt snabbt, får hon med det mesta på papperet, annars försvinner det ur hennes huvud.

Enligt automatskrift hon fått är dom små grå tillverkade kopior som tjänar

som arbetsmanskap, lockfåglar, laboratoriepersonal och ambassadörer. De fungerar också som förbindelse-länkar som assisterar när det gäller att lugna ombordtagna.

"DE RENASTE MAN KAN TÄNKA SIG"

"Bönsyrsorna" är de visa. En unik varelse. Chefer vid forskning och studier. De renaste man kan tänka sig. De genetiska anorna överförs genom hybridisering med lämpliga bipeder (tvåbenta varelser).

"Bönsyrsorna övervakade allting", fortsätter Jeanne. "Jag kände att dom var mycket gamla, nästan kungliga".

De Nordiska har alltid funnits bland människorna. De har vandrat på jorden i tusentals år. Deras tidiga ankomst gjorde det möjligt för dem att etablera en samexistens.

De Nordiska är våra tidiga förfäder och på grund av integreringen kan de arbeta ibland oss utan risk för att bli upptäckta.

BIBEHÅLLEN SEXUALFÖRMÅGA

Medan andra humanoider måste använda sig av människans genetik för att kunna reproducera sig, har De Nordiska bibehållit sin sexuella förmåga. De är en känsligare, mera subtil ras.

De flesta telepatiska kommunikationer vi fått har kommit från De Nordiska. De kommunicerar genom biologiska sändare och besvarar alla frågor rörande spirituell förståelse i förhållande till universiella väderingar.

De Nordiska har sagt att de kommer från Plejaderna. Det gör de också, men de föredrar att hemlighålla exakt var i solsystemet deras planet ligger.

"VISSA OFFER MÅSTE GÖRAS..."

Motivet till djurstympningarna är enligt Jeanne Robinsons automatskrift detta:

"Vi använder substanser från kor i en nödvändig, biokemisk process. Det vi använder från boskap innehåller den mängd protein som behövs för biokemisk upptagning.. Trots att vi respekterar allt liv måste vissa offer göras för att bevara andra arter. För det mesta sörjer er art inte kor lika mycket som ni sörjer hundar eller människor".

Det kommer att öka ytterligare, då det finns genetiska likheter med den mänskliga vävnaden. Prover tas av olika orsaker. Vissa förörenade områden väljs ut för studier. Skadliga substanser har hittats i viss vävnad.

Cellvävnad och organ avlägsnas genom fotoenergistrålar. Vätskor tas på hydrostatisk väg. Vävnad från utvald bioplasma insamlas, lagras och behandlas för olika användningsområden.

Vävnad från kor används ofta till att göra kopior. Fortsatt provtagning kommer att öka då behovet av den ökar.

GENETISK MANIPULATION

"Morfologisk indoktrinering kommer att fortsätta. Det är nödvändigt då vi inte kan vara säkra på att människan inte utrotar sig själv.

Genetisk manipulation av individuella DNA-kromosomer, eliminerar vissa svagheter och fysiska handikapp och gör rasen starkare. Den förbättrade människan, gör framtida generationer bättre både fysiskt och psykiskt. Genetiska förändringar ökar den intellektuella kapaciteten och hjärnvolymen. Genom att selektera (välja ut) de kromosomer man är intresserad av, kan man få det resultat man eftersträvar.

Livslängden kan förlängas upp till tio gånger, men så kommer inte att ske. Inte förrän vi har lärt oss att dela med oss till de människor som redan finns, så att ingen behöver gå hungrig på jorden".

DELTOG I DJURSTYMPNING

Den 8 november 1992, deltog Jeanne Robinson i en djurstympning:

"Jag såg ett stort rum, med en plattform som kunde höjas och sänkas och på vilken det låg ett djur.

Som jag upplevde det var det en hane. Jag kommer inte ihåg om den hade spenar. Första gången jag såg den omgavs den med starka ljus. Jag fick veta att ljuset renade djuret, neutraliserade bakterierna, men ändå mätte mängden. Vad jag menar är, att bakterierna stannade kvar i vävnaden, men inte längre var farliga.

Djuret ryckte våldsamt och var nästan i konvulsioner. I övrigt rörde det sig inte och jag fick intrycket att det avlidit. Därefter tappades det på allt blod.

Ett slangliknande instrument stacks

in i djurets övre bakben, nära höfterna, på höger sida. En "dataskärm" visade en avbild av djuret, som under en röntgen. Hjärtat pulserade som om det slog, men jag är säker på att det inte levde".

"KIRURGERNA VAR DOM SMÅ GRÅ"

"Kanske var det en reaktion på proceduren. Slangen var kopplad till en stor behållare som liknade en robotmaskin. Kirurgerna var dom små grå.

En av dom tog vad som liknade en penna, en tub med ljus i ena änden, och stack upp den under svansen. När han avlägsnade den igen, var ljuset synligt i kroppen. På något sätt var det aktiverat och rörde sig kring djurets rektum innan det försvann i dess kropp".

"Det luktade bränt, som av hår och andra kroppsodörer. På monitorn rörde sig en svart fläck över de upplysta områdena. Jag vet inte hur de avlägsnade det ur djuret, men ändtarmen togs ur och placerades i en genomskinnlig behållare.

Jag instruerades att sätta ljuset i käken och avlägsna vävnad även därför. Ljuset skar genom vävnaden och tog också två tänder, skinn och kött från käken.

Man förklarade att man genom att ta käkvävnad och ändtarmsvävnad kunde avgöra om djuret var smittat eller inte. De tog även vänstra ögat och motiverade det med att de tog DNA".

Jeanne Robinson har fortsatt kontakt med "dom små grå" och i USA publiceras med jämna mellanrum nya budskap, förklaringar och syften till varför besökarna uppträder som de gör.

Huruvida det är sant eller inte, vet ingen idag. Även i Sverige finns det de som hävdar att de får "utomjordisk automatskrift" som innehåller märkliga budskap. I utlandet forskas det också på det här området.

KÄLLA: "Glimpses of Other Realities" av Linda Moulton-Howe 1992.

I NÄSTA NUMMER:

Reportern Bill Jackson, privatdetektiven Gerald Erienne och TV-mannen Bill Hendrix, har en teori om djurstympningarna som är fjärran från dom små grå och andra exotiska besökare.

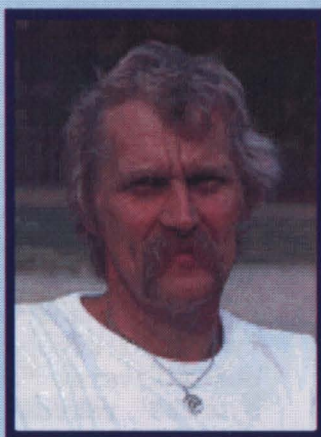
Missa inte del 4 av vår spännande serie om gåtan som skrämmer och fascinerar en hel värld!

Skulle du kunna bo granne med en **UTOMJORDING?**

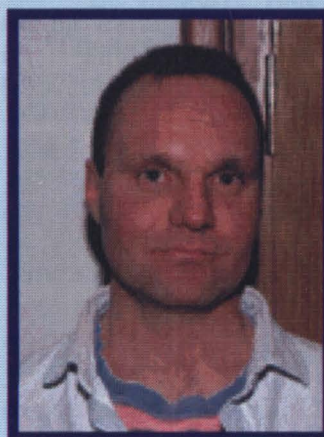
Kevin Morgan Zaar
Stockholm, UFO-
journalist, m.m.

Ja, det skulle jag kunna tänka mig, under förutsättning att det var en snäll och god varelse, med goda avsikter. Vi bedömer alltför ofta olika varelser efter utseendet, men för mig har det ingen betydelse hur dom ser ut. Vi måste lära oss acceptera alla former av liv efter andra värderingar än utseendet och inte döma hunden efter håren, så att säga.

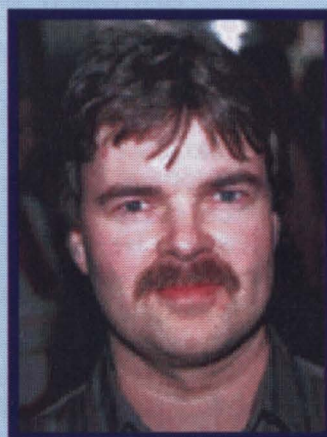
Ante Johnson,
Strömstad, känt
kontaktfall.

Ja, varför inte? Jag har genom mina kontakter uppfattat dom som lite kommunistiska, ja, inte helt vänstervridna kanske, men åt det hållet till 50%, på grund av sitt kollektiva boende, disciplin och arbetsmoral, så jag skulle inte ha något emot dem. Utseendet kan man förstås ha synpunkter på, men för mig spelar det ingen roll, jag vet att dom allra flesta är goda.

Gary Molander
Stockholm, känd
UFO-forskare.

Ja, det skulle jag! Frågan är väldigt hypotetisk men jag tror inte att en elak utomjording skulle vara road av att dela hyreskasern med oss i Vällingby, så vi har säkert lika värderingar och därför skulle jag inte ha något emot att bo granne med en utomjording. Jag vill också tillägga: Om och när vi kan respektera varandra, kan alla vara grannar!

Benny Magnusson
Smedjebacken, känd
UFO-fotograf.

Ja, det skulle jag kunna, för jag har ingenting emot invandrare, varifrån dom nu än kommer. Så länge dom är goda och har goda avsikter får dom bete sig hur dom vill, och se ut hur dom vill. Då dom är så långt före oss i utvecklingen, har dom mycket att lära oss och därför ska vi vara glada om dom vill slå sig ner här och bo på planeten jorden!

40-sidigt julnummer
KOMMER I DECEMBER